

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VALENTINE

An On Dublin Street Novella

The New York Times Bestselling Author

SAMANTHA YOUNG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

VALENTINE

***Dublin Sokagında* Bir Novella**

Samantha

Young tarafından

Telif Hakkı © 2015 Samantha Young

Smashwords Baskısı

Yukarıda saklı tutulan telif hakkı kapsamındaki hakları sınırlamaksızın, bu yayının hiçbir bölümü, bu kitabın yukarıdaki yazarının önceden yazılı izni alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, saklanamaz veya bir erişim sistemine sokulamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Bu çalışma Copyright House tarafından tescil edilmiş ve korunmaktadır.

Jocelyn ve Braden

Braden kahvesinin geri attı. "Gitmem gerek."

"Daha kahvaltı bile etmedin." Ona hazırladığım çırpılmış yumurta ve kızarmış ekmeğe kaşlarımı çatarak baktım.

"Özür bebeğim, toplantıya geç kaldım." Elindeki bardağı lavaboya koydu, eğilip dudaklarıma kendi dudaklarını değdirdi ve ardından mutfak adasının etrafında dönerek Luke ve Beth'i alınlarından öptü. "Akşam görüşürüz."

"Hoşça kal baba!" diye bağıldılar arkasından, aceleyle mutfaktan çıkarken. Luke hemen Braden'in bıraktığı çırpılmış yumurtalara baktı.

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" . Altı yaşındaki çocuğum kahvaltıda mısır gevreği, iki dilim tereyağlı tost ve bir avuç kuru üzüm yemişti.

"Nereye koyuyorsun?" Çırpılmış yumurtanın çoğunu tabağıma sıyırdım ama kalanını ona verdim.

Luke orantısız porsiyonlama karşısında kaşlarını çatı. "Neden sen daha fazla aldın?"

"Çünkü karnında bir bebek var, şapşal," dedi Beth, fırsat buldukça kardeşine üstünlük taslamaktan hoşlanan bir tavırla. Aynı zamanda ona karşı inanılmaz derecede aşırı korumacı ve üç yaş farklarına rağmen onunla oynamaya istekli olmasaydı ve büyüleyici derecede sevimli olmasaydı, en büyük çocuğuma dayanılmaz bir ukala derdim.

Sanırım iki ukala çiftleşince böyle oluyordu. "Kardeşine aptal deme," diye hatırlattım ona.

Beth sanki dokuz yerine doksan yaşındaymış gibi derin bir iç çekti. "Özür dilerim. Okuldaki şu Sevgililer Günü olayı yüzünden biraz huysuzum."

Ayrıca doksana yaşıdaymış gibi *konusuyordu*. İşte bu noktada işin sevimli kısmı devreye giriyordu. "Ne Sevgililer Günü eşyası?"

"Bugün birisi için bir kart yapmalı ve sonra da ona *vermeliyiz*."

Gülmemek için kendimi zor tuttum. "Bebeğim, biri için kart yaptığın şey budur. Ona verirsin."

"Kart yapmak zorunda değilim," dedi Luke ağzında çırpılmış yumurtayla.

"Beş numaralı konuşma kuralını unutmayın."

Yutkundu ve bana sıırıttı. "Aralık ayında değilken Noel Baba kılığına girmiş insanlarla konuşmak yok çünkü o gerçek Noel Baba değil çünkü o Kuzey Kutbu'nda ve Noel Baba olduğunu iddia eden bir yabancı."

"Kuzey ," diye düzelitti Beth onu. "*Numara yapmak*. Bu da yedi numaralı kural."

Kızıma karşı burnumu kırıştırdım. "Bugün çok huysuzsunuz Bayan Wite-Out." Luke'a döndüm. "Beş numaralı kural ağzın doluyken konuşmak yok."

Çiğnerken başparmağını yukarı kaldırarak anladığını belli etti. "Sana dönüyorum." Adaya doğru eğildim ve Beth'in yumuşak saçlarını küçük kulağının arkasında. "Kart ilgili sorun nedir?"

Omuz silkti. "Ya ben Aaron için bir kart yaparsam ve o benim için yapmazsa?"

Aaron, benim çocuğumdan tam bir kafa kısa olan ve geçen yıl boyunca onu yavru bir köpek gibi takip eden sevimli bir çocuktur. Onlar 'erkek arkadaş' ve 'kız arkadaş'tı.

"Aaron'un kartını senin için yapacağından yüzde yüz eminim ve eğer o senin için bir kart yaparsa ve sen onun için yapmazsan bu üzücü olur. Gerçekten üzüldü."

Beth bana baktı, bunu sanki dünya çapında bir önemi varmış gibi değerlendirdi, ki o yaşta hepimiz bunun gerçekten önemli olduğunu biliyorduk. "Tamam. Onun duygularını incitmektense aptal gibi hissetmek daha iyi sanırım."

Ve çocuğuma tapmamın bir başka nedeni.

"Beth, eğer istemiyorsan kimse için Sevgililer Günü kartı hazırlamak zorunda olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Başını salladı. "İstiyorum."

"Tamam." Çırpılmış yumurtasını bitirmiş olan ve şimdi başını elinin üzerine koymuş, gözleri yarı kapalı oturan Luke'a baktım. "Oi, Narkoleptik Cool Hand Luke, seni başını sallayanlar diyarında kaybetmeden önce okula götürelim."

Gözleri tam olarak açılmadı.

Beth bana sırtıttı ve kardeşine doğru eğildi. Yanağına kocaman bir öpücük kondurdu.

"Blech!" Sıçrayarak uyandı ve yanağını ovuşturdu.

Yüzündeki komik, abartılı iğrenme ifadesine gülerken neredeyse altıma işeyecektim.

"Eve geldiğinde babama söyleyeceğim!" diyerek taburesinden atlayıp okul çantasını almaya gitti.

Adanın etrafında yürürken Beth'e elimi uzattım ve o da bana çak bir beşlik yaptı.

"Will, Bray, Sophia ve Jarrod'un bu gece kalacağı doğru mu?" dedi Luke'u mutfaktan çıkıp salona kadar takip ederken.

Botlarımızı ve paltolarımızı giymeye koyulduk. "Bütün gece için değil. Ama çoğu için, evet. için sorun olur mu?"

"Evet!" Luke sırtarak bağırdı.

Olabilirdi. Ellie'nin oğlu Will ondan sadece bir yaş küçüktü ve ikisi çok iyi arkadaştı. "Şok edici." Ona göz kırptım ve o da kıkırdadı.

"değil." Dışarı çıktığımızda Beth homurdandı ve ben kapıyı kilitledim. "Bebekler bana kalmadığı sürece sorun yok."

"Evet." Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. "Çünkü dokuz yaşındaki çocuğumu altı aylık bir çocuğa bakması için bırakmak benim sorumluluğum olurdu. yaşı."

"Yapabilirim," dedi tersleyerek. "Sadece yapmak istemiyorum."

Range Rover'ımıza doğru ilerlerken "Sen benim çocuğumsun," diye mırıldandım. Beth'e hamileyken bir araba ve park izni almıştık. Braden ve ben ebeveyn olduğumuzda değişen tek şey buydu. Artık şehirde dolaşmak için toplu taşıma araçlarına güvenemezdik. Çocuk sahibi olduğunuzda çok zahmetli oluyordu ve arkadaşlarımızın çoğu da biz ebeveynliğe adım attığımızda aynı şeyi keşfetmişti.

"Jarrod'a yardım edeceğim," dedi Beth, arabayı kenara çekip Dublin Caddesi'nden ilkokullarına doğru sürmeye başladığımda.

"Peki neden Bray ve Sophia değil de Jarrod?"

"Çünkü onlar artık küçük çocuklar. Hayatı kendileri idare edebilirler. Jarrod sadece küçük bir bebek."

Akıl yürütmesine sııttım ama onu düzeltmemeye karar verdim. "Tamam, o zaman anlaştık. Bu gece Jarrod'a yardım edeceksin."

"Evet, ama sadece yatma zamanıma kadar."

"Anladım. Ama Jarrod'un yatma saatinin seninkinden önce olduğunu biliyorsun."

Göz ucuyla baktım ve kaşlarını çatıldığını gördüm. "Yani yatma vaktine kadar ona ben mi bakacağım?"

"Bebek bezleri ve her şey."

"Ugh." Dilini bir kurbağa gibi dışarı çıkardı. "Hayır, teşekkürler. Sophia'yı alacağım."

"Bunu söyleyebileceğini düşünmüştüm. Ama sorun değil." Ona hızlıca sııttım. "Nappy Jarrod'u babana vereceğiz."

İşbirlikçiliğime kıkırdadılar ve başlarını sallayarak onayladılar.

Aynaya kaç kez bakarsam bakayım, bana geri yansıyan görüntüyü değiştirmenin bir yolu yoktu.

Yüzümü buruşturdum.

Bu Sevgililer Günü'nde bebek bakıcılığı sırasının bende ve Braden'da olması muhtemelen iyi oldu. Altı aylık hamileyken seksi hissetmek zordu.

"Küçük Ellie." Karnımı okşadım, doğmamış kızım ile konuşuyordum, bu çok yaptığım bir şeydi. "Büyümü ve en iyi hareketlerimi mahvediyorsun. Kötü zamanlama küçük fetüs, kötü zamanlama." Bazen paylaşım konusunda biraz uygunsuz davranıyor olabilirdim ama çocuğun rahmimde geçirdiği süre boyunca yaptığımız tek taraflı konuşmaların hiçbirini hatırlamayacağına güveniyordum.

"Kötü zamanlama da ne demek?" Braden kalçalarına sardığı havluyla banyodan çıktı. Spor salonundan yeni dönmüştü.

Hemen bacaklarımın arasında bir karıncalanma hissettim. Gözlerim açlıkla karın kaslarından aşağı süzülen bir damla suyu takip etti.

Altı aylık hamile olmanın bir başka dezavantajı da buydu. Sürekli ama yine de normalde yaptığım gibi Braden'ın üzerine atlayacak kadar rahat değildim.

Bu seks yapmadığımız anlamına gelmiyordu. Çünkü yaptık.

Hem de çok.

Hamile olmam kocamı soğutmadı. Aslında bu benim olduğu kadar onun da içindeki azgın ergen şalterini indirmiş gibi görünüyordu. Mağara adamına döndü.

ve sahiplenici. Aslında üzerinde "Ben erkeğim. Kadınımın Karnına Tohum Atarım. Benim kadını. Benim!" yazan bir tişört giyebilirdi.

"Sevgililer Günü'nde hamile olmak." Giyinmeden önce çıplak vücudunu son bir kez ovma için havluyu açarken zevkle iç içine dudaklarını ısırardım.

Kıçına odaklandığım için çenemden aşağı biraz salya aktığına yemin edebilirim.

Muhteşem bir kıcı vardı. İçime girerken onu avuçlamaya bayılıyordum. Titriyordum, şehvet buğulanıyordu.

Çıplak poposu takım elbise pantolonunun içinde kayboldu ve ben dudak büküm. "Bu neden sorun olsun ki?" Braden arkasını döndü ve ben de hızla

Gözlerimi yüzüne diktim. Yine de biraz geç kalmıştım ve benim onu süzdüğümü anlayınca sırtı.

"Sen benim kocamsın." Ağzımın suyu için utanmayı reddettim. "İstersem seni nesneleştirebilirim."

Tişörtünü çekerken homurdandı. "Sevgililer Günü'nde hamile olmak neden bir sorun olsun ki?" diye tekrarladı.

"Çünkü seksi iç çamaşırları ve topuklu ayakkabılar giyemem ve duvara karşı sert, sert seks yapamayız. Bilirsin işte... tipik Sevgililer Günü şeyleri."

Gömleğinin düğmelerini iliklemeyi bitirdi ve yavaşça bana doğru yürüdü, ellerini yuvarlak karnımın etrafında kaydırarak ve beni Ellie'nin izin verdiği kadar kendisine yaklaştırdı. "Hâlâ seksi iç çamaşırları ve seninle dizlerinin üzerinde yavaş, ateşli bir seks yapabiliriz ya da seninle bana binerek daha hızlı, ateşli bir seks yapabiliriz."

"Bebek bakıcılığı yaptıktan sonra."

"Onca zaman seks yapıyor olabilirdik ve sen bebek bakıcılığı sözümüze sadık kalmamızı sağladın."

Ona ters ters baktım. "İnan bana, hamilelik hormonlarının kraliçesi de aynı fikirde, ama geçen yıl Ellie ve Adam Beth ve Luke'a baktılar, bu yüzden sadece

adil bir dönüş yapacağız."

İsteksizce başını salladı. "Haklısın." Burnumu öptü ve bebek bakıcılığı eğlencesi için giyinmemi bitirmem için beni serbest bıraktı. "Sessiz bir gece o zaman."

"Evet." Yüzümü buruşturdum ve ellerimi karnıma sürttüm. "Ağabeyin ve ablandan on milyon kat daha komik olsan iyi edersin ve bu çok şey istiyor çünkü onlar oldukça komik." Söz konusu kardeşleri aramak için yatak odamızın kapısını açtım. "Gerçi bunu onlara söylemeyeceğiz çünkü egolarını babalarından alıyorlar."

Merdivenlerden ikinci kata inerken Braden bana "Bunu duydum," seslendi.

"Öyle olması gerekiyordu," diye mırıldandım. "Bunu ben de duydum!"

Sanki Küçük Ellie beni görebiliyormuş gibi gözlerimi karnıma diktim. "Tanrım Louise, radar kulakları var."

Braden ellerini kalçalarına dayamış, geniş çift kişilik oturma odamızı inceliyordu. Ne düşündüğünü çok iyi biliyordum.

Üçü gitti, üçü kaldı.

Her nasılsa, her şeye rağmen, Jarrod, Sophia ve Bray'i evin en üst katındaki yatak odamızın yanındaki çocuk odasında uyutmayı başardık. İkinci kattaki ana çocuk odası Küçük Ellie'nin gelişi için hazırды ama Braden diğer üç çocuğumuzu yormaya kararlıydı ve biz bunu yaparken küçük çocukları uyandırmak istemiyordu.

Arka cebinde bir bebek telsizi vardı böylece bize ihtiyaçları olduğunda haberdar olacaktı.

"Saklambaç oynamaya ne dersin?" "Evet!"

Will ve Luke heyecanla başlarını salladılar.

Beth bize şüpheyle baktı ama bu, 'gerçekten yaşlıymışım ve üstümdeymiş gibi davranmalıyım ama oynamak istiyorum' türünden bir şüphecilikti.

"Ben ve babam size karşı," dedim ona. "Onların takım lideri olabilirsin."

"Hiç adil değil!" Luke öfkeyle kollarını kavuşturdu.

"O daha büyük," dedi Braden. "Küçük Ellie doğduğunda sen ondan daha büyük olacaksın ve bu nedenle oyunlarında onun takım lideri olacaksın. Bu işler böyle yürür."

Luke düşünürken yüzünü buruşturdu ve belli ki mantıklı olduğuna karar verdi çünkü başını salladı. "Tamam."

Braden onlara, "Şimdi küçükler uyuyor," diye hatırlattı, "O yüzden bağırıp çağırmak ya da onları yok. Zemin katta ve bodrumda kalacaksınız. Birinci ve ikinci katlar üçünüze yasak."

Çocuklar başlarını salladılar, küçük ifadeleri o kadar ciddiye ki sırtımdan kendimi alamadım.

"Annem ve ben saklanıyoruz. Siz arıyorsunuz."

Beth, "Seni beş dakikadan kısa sürede buluruz," diye .

"Bunun üzerine bahse girmek ister misin?" Dedim.

Gözlerini bana dikti. "Bahis ne?"

"Eğer ben kazanırsam, önümüzdeki dört hafta boyunca ayak masajı yapacağım. Eğer sen kazanırsan, önümüzdeki dört hafta boyunca odanı senin için temizlerim."

Beth'in gözleri parladı. "Bunu kesinlikle kazanacağız!"

Braden onun kendine güveni karşısında sırtıttı. "Tamam. Annem ve benim saklanacak bir yer bulmak için altmış saniyemiz var."

Beth dijital saatiyle oynadı. "Tamam... Başlıyoruz... Şimdi."

Braden'ın elini tuttum ve koridora daldık. "Ne ?" Fısıldadım.

Cevap olarak beni evin en arka tarafına, hizmetçi merdiveni olarak kullanılan yere sürükledi. Yukarı çıkmaya başladığında elini çektim. "Bu tamamen hile yapmak," diye tısladım. "Birinci ve ikinci katlar sınırlar."

"Onlara yasak olduğunu söyledim." Göz kırptı.

Sırıttım. "Seni sinsi piç." Onu şakacı bir şekilde ittim ve arkasından sessizce merdivenlerden yukarı çıkarken kıkırdamalarımı yutmaya çalıştım.

İri eli bileğime dolandı ve beni nazikçe çekiştirdi. Birinci katın koridorundan ana misafir odamızın karanlığına ve banyoya girdik. Kapıyı arkamızdan kilitledi ve beni bacaklarının arasına, sırtım göğsüne gelecek şekilde yere yatırdı.

"Burada karanlıkta öylece oturacak mıyız?" Fısıldadım.

"Evet," diye gürledi sesi eğlenceyle.

"Ne kadar ? Ebeveynlik yapıyor olmamız gerekiyordu."

"Ve yapacağız. Sadece seninle bir dakika yalnız kalmak istedim." Yumruğumu okşadı ve çenesini omzuma koydu. "Bizim ufaklık nasıl?"

"Bugün sessiz. Sadece birkaç tekme. Sanırım onlar da The Killers'ı kapatmamı söylemek içindi. Korkarım en küçüğümüzün müzik zevki boktan olacak."

Braden kıkırdadı ve boynumu öptü. "Dünyada daha kötü şeyler de var." Bir elini sağ göğsümü avuçlamak için tümseğimden yukarı kaydırды, başparmağı meme ucumun etrafında dolaştı.

Vücudum hemen tepki verdi, göğüslerim şu anda özellikle hassas ve meme uçlarım sütyenime karşı sıkılaştı. "Kocamın bana eziyet etmesi gibi," diye soluyarak dokunuşundan kurtulmaya çalıştım. "Dur."

Cevap olarak boynumu tekrar öptü ve diğer eliyle sol göğsümü kavradı. Onları yoğurdu ve zevk acısı içime işledi. Eğildim

Başımı omzuna yaslayarak dokunuşuna geri döndüm.

"Bu doğru değil," nefes aldım o masaj yaparken. "Bu konuda bir şey yapacak vaktimiz yokken beni tahrik edip rahatsız ediyorsun."

Dişleri kulağımı sıyırdı ve belime ereksiyonunun farkına vardım. "Ne kadar ateşli ve rahatsızsın?" diye sordu, sesi hırçındı.

Gölgeli yüzüne bakmak için başımı çevirdim. Hayal kırıklığına uğramıştım. Hayal kırıklığının ötesinde. "İçime kolaylıkla kayarsın' sıcak ve rahatsız."

Braden, benim hissettiğim kadar onu da hayal kırıklığına uğratmak için yarattığım bariz cinsel imgeler karşısında inledi. "Bu kötü bir fikirdi."

"Bunu sen başlattın." Ellerini göğüslerimden çekmek için tutarak homurdandım. "Çocukları kontrol etsek iyi olur."

"Bir dakikaya ihtiyacım var."

Arkama uzandım ve elimi onun sert bastırdım. "Hmm, demek öyle."

"Jocelyn," diye uyardı elimi çekerek.

"Ayakkabı diğer ayağın üzerindeyken o kadar da komik değil, değil mi?" Ondan uzaklaştım ve hemen beni tekrar kendine çekti, boynuma sokuldu.

"Bu gece bunu telafi edeceğim," diye söz verdi.

"Cidden bana iyi geceler öpücüğü vermeyecek misin?" Yatağına otururken Beth'e kaşlarımı çatarak baktım.

Birkaç saat sonra Ellie ve Adam ile Marco ve Hannah çocuklarını almış, Braden ve ben de Luke'u yatırmıştık. Beth nihayet bir saat sonra geldi.

Saat gecenin dokuzuydu ve onu ne kadar çok sevsem de çocuğumun uyumasına hazırdım.

Yine de önce bir öpücük istedim.

Ama görünüşe göre Beth, Braden'ın bu küçük numarasını pek hoş karşılamadı.

"Bana ayak masajı yapmana gerek olmadığını söylersem beni öpecek misin?"

Sonunda başını yastığa koyup bana baktı. "Aldattığın için bu adil olurdu."

"Teknik olarak baban hile yaptı."

"Hey," dedi odaya girerken. "Ben hile yapmadım." Beth suratını astı. "Neredeyse hile yapmak gibiydi."

Karnını gıdıkladım. "İlk sen bulmadığın için kızgınsın."

Kendine rağmen kıkırdadı ve affedildiğimizi anladım.

Öpmek ve sarılmak için eğildim, küçük kollarını boynuma doladığında ona her zamankinden bir dakika uzun süre sarıldım. "İyi geceler bebeğim," diye fısıldadım.

"İyi geceler anne," dedi.

Ayağa kalktım ve Braden'ın ona iyi geceler öpücüğü vermesine izin verdim. İkimiz bir kapısının önünde durduk ve yan dönüp rahatlamaya yorganını kulağına kadar çekmesini izledik. Işığını söndürdüm ve kapıyı kapattık.

arkamızdaki kapı.

Braden'a baktım ve gözlerindeki sıcaklık karşısında ürperdim.

"Kapıyı kilitleyeceğim," dedi, sesi alçaktı. "Sen yukarı çık ve beni bekle."

Tenim heyecandan kızardı. Beklenti içinde sııttım. "Erken bir gece mi geçireceğiz?"

"Uzun bir gece," diye düzeltti, eğilip beni usulca öptü. "Seninle işim bittiğinde çok yorulmuş olacaksın."

"Yaşasın." Ben de sııttım ve o da kıkırdadı.

Braden evi kilitlemek için aşağı inerken, ben de hamile olduğumu söyledikten sonra kocamın bana aldığı geceliği giymek için yukarı çıktım. Buz mavisi ipek bir gecelikti ve şişliğini örtüyordu ama gerçekten dekolteydi ve göğüslerimin etrafını sarıyordu. Memelerim genellikle avuçlarımın içindeydi ve şimdi daha da hassaslaşmışlardı.

Hamilelik figürüm hakkında çok fazla şikayet etmemeliyim. Sadece göğüslerim ve karnım şiştiği için yeterince şanslıydım. Diğer her yerim aynı kaldı. Aslında, Ellie Senior bana oldukça kıskanç bir şekilde arkadan hamile olduğumun bile anlaşılamayacağını söyledi.

Yüzü, parmakları, ayakları ve her yeri şiştiği için Ellie bunu kıskanırdı.

Ellie Jnr'ın şişliği çok büyük değildi, diye düşündüm, ipeği karnımın üzerinde düzeltirken. Luke kesinlikle daha büyüktü.

Braden yatak odamıza girip kapıyı kapatırken bana gülümseyerek, "Seksi iç çamaşırı, ," dedi.

Gürcü şehir evimizin en güzel yanlarından biri ne mi? Çocuklarımızdan bir kat uzakta olmak, böylece onlar bizi duymadan yetişkin karı koca zamanı geçirebiliyorduk.

Çıplak ayaklarımı gösterdim. "Topuklu ayakkabı yok, üzgünüm."

Bana doğru yürürken kazağını çıkarıp odanın öbür ucuna fırlattı. "Geceliğe bile ihtiyacımız yoktu, inan bana."

Beni kendine doğru çekerken gözlerim onunkilere kilitlendi. "Yine de iç çamaşırı konusunda iyi bir zevkin var," diye mırıldandım, nefes alışım hızlanmıştı.

Ellerini sırtımdan aşağı kaydırды ve meme uçlarımın diken diken olduğunu hissettim. "Bütün gün bunu dört gözle bekliyordum."

"Öyle mi?" Ellerimi kollarında gezdirdim. "O zaman devam edebilir miyiz? Çünkü orgazm olmayı çok istiyorum."

Braden'ın gözleri romantik olmayan talebim karşısında kısıldı ve beni yatağa doğru geri geri götürerek yürümeye başladı. "Seninle sevişecektim ama eğer doğrudan konuya girmek istiyorsan sen bilirsin."

"Gerçekten mi?" Dedim, kalbim heyecanla çarpıyordu. "Söz , sonra benimle sevişebilirsin."

Kocam gözlerini kapattı, başını sallarken ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Neredeyse on iki yıllık evlilik ve o hala tanıdığım hiçbir kadına benzemiyor."

"Hâlâ odada." Yatağın çıktım ve gözlerini açtığında ona sııttım. "Ben hazırım."

Sııttı. "Noel'de bir çocuk gibi görünüyorsun."

Bakışlarım onun zorlanan fermuarına kaydı. "Ve ilk önce hangi hediyeı açmak istediğimi biliyorum."

Braden bir kahkaha patlattı ve elini bileğime dolamak için uzandı. Yavaşça beni yataktan aşağı, kendisine doğru çekti. Ellerimin üzerine yaslandım ve ağzı benimkine doğru inerken başımı arkaya yatırdım.

Ağzını dudaklarıma değdirdiğinde dudaklarım karıncalandı.

Bir fırça.

İki.

Alay
etmek

Bir fısıltı.

"Braden," diye yalvardım usulca.

"Beni seviyor musun, Jocelyn?" diye kulağıma mırıldandı ve kulağımın arkasından boynuma ve omurgama kadar tüylerim diken diken oldu.

Uzun zaman önce bu soru beni odadan kaçmaya . O korkuyu, o hisleri hatırlıyordum ama bir şekilde
Benden ayrı... Sanki onları bir başkası tarafından hissedilmiş gibi hatırlıyordum.

Çok iyi bir arkadaşım - sanki her şey benim başıma değil de çok iyi bir arkadaşımın başına gelmiş gibi.

Yanağımı çevirdim, yüzümü onun kine yasladım ve yanaklarındaki hafif kirli sakalları hissettim. "Kimse seni daha fazla sevemez, bebeğim."

Bunun üzerine inledi ve eliyle ense mi kavradı, beni ağılıkla, umutsuzca öperken kendisine doğru tuttu. Beline yapıştım, daha fazlası için, her zaman daha fazlası için zorlanıyordum.

Geri çekildim ve yüzünü ellerimin arasına almak için uzandım.

Artık benimkiler kadar tanıdık olan gözlerine bakarken, büyük bir duygu selinin kapladığını hissettim. Bunun hormonlarımdan kaynaklandığını biliyordum. Yemin ederim hamileyken en duygusal halimdeydim. Sanırım Braden'ın hamile halimden hoşlanmasının bir başka nedeni de buydu.

"Hâlâ ilk birlikte olduğumuzda bana karşı hissettiklerini mi hissediyorsun?"

Bana baktı, gözleri benimkileri arıyordu. "Hayır," dedi sessizce, sanki çok açılmış gibi ve nefesim kesildi. "Daha fazlasını hissediyorum." Elimi tuttu, parmaklarını parmaklarımdan arasından geçirdi. "İlk aşık olduğumuzda olmadığın bir şekilde şimdi benim bir parçamsın. O zamanlar sadece bir bağıd. Ateşli, heyecan verici, çok seksi bir bağ." Bana sırtıttı, anıları gözlerinde dans ediyordu. "Şimdi ise tam bir kaynaşma. Sıcak, derin, seksi bir birleşme. Eğer o zamanlar bir şey olsaydı... eğer yürümeseydi... bu beni dumura uğrattı ama sonunda ayağı kalkar ve yeniden yaşamaya başladım. Hayat daha boş olurdu ama devam ederdim.

"Şimdi." Alnını benimkine bastırdı ve gözlerini kapattı. "Seni kaybetmek kendimi kaybetmek gibi olur." Gözleri açıldı, ışıltı ışıltı yanıyordu, benimkilere çok yakındı. "Düşünmeye bile değmez."

Gözlerimden yaşlar süzüldü (hamilelik hormonları ve tatlı kocası Jocelyn'i kuru gözlü yapmadı) ve onu usulca öptüm. "Şimdi seni içimde istiyorum, bana nasıl vermek istersen," dedim, boğuk sesim duygularımla daha da boğuklaştı. "Sevişmek ya da slam bam teşekkür ederim hanımefendi."

Kahkahası dudaklarımı gıdıkladı ve geceliğimi yavaşça bedenimden yukarı kaydırırken beni daha sert öptü. Başımın üzerinden kaldırıp kazağına yaptığı gibi bir kenara atabilmek için benden ayrıldı. Gözleri karardı ve göğsü hızlı nefeslerle inip kalkıyordu. Başparmağının ucuyla yanağımı okşarken usulca, "Dizlerinin üzerine çök bebeğim," dedi.

Beklentiyle ürperdim ve dönerek ellerim ve dizlerim üzerinde kendimi sabitledim. Kendimi inanılmaz derecede açıkta hissediyordum ama savunmasız bir şekilde değil. Kocamın yanında asla.

Fermuarının sesi odayı doldurdu ve ihtiyaç vücudumda yuvarlanırken kollarımın titrediğini hissettim. Kıyafetlerin hışırtısı bana kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardığını söyledi.

Omzumun üzerinden baktım, muhteşem kocamı ve onun güzel sikini görünce kalçalarım titredi. Parmaklarım altımdaki yorgana kıvrıldı ve o da dizlerinin üzerinde yatağa çıkıp kalçalarımı elleriyle kavrayınca bir sıcaklık doldu.

Ellerinden biri açılmış bacaklarımın arasında kayboldu ve iki parmağını içime sokarken bir iniltiyle ona gömüldüm.

Braden'ın iniltisi odanın içinde yankılandı. "Islak bile örtmez o."

"Sana söyledim," diye nefes nefese kaldım, benimle oynarken başım öne düştü.

"Çok azdım."

Kıkırdadı ve parmakları kayboldu. "Karım. Her zaman romantik."

Aletinin sıcaklığı bacaklarımın arasını dürttü ve inledim. "Evet."

Daha fazla uzatmadan Braden içime girdi ve doldurulmanın harika hissi aşırı uyarılmış bedenimi doğruca uçurumun tepesine götürdü.

"Yaklaştım," diye inanamayarak nefes nefese kaldım.

Braden doğru sallanırken kalçalarımı sıkıca kavradı. "Sadece olmasına izin ver. Seni istediğin kadar oraya götüreceğim."

"Oh Tanrım." Braden'ın nazik itişlerine karşılık verirken ellerimle kıvırdığım kumaşı çektim. "Tanrım, Braden... Braden... Tanrım... evet... evet!" Boşalırken sırtım eğildi, iç kaslarım dalgalandı ve Braden'ın sikinin etrafında çekiştirdi.

"Siktir," diye homurdandı devam ederken. "Siktir!" 'Siktir' kelimesini söylediğinde biraz daha derine, daha hızlı soktu içime.

Vücudumu orgazmımın ardından gevşeme ve gevşeme arzusuna karşı sabitledim ve Braden içime pompalarken gerginliğin tekrar artmaya başladığını hissettim.

Parmakları kalçalarımı ısırdı. "Bir kez daha." Ellerini omurgamdan yukarı ve göğsümün etrafına kaydırды, göğüslerimi avuçlarının içine aldı. Yavaşça baskı uyguladı ve sırtım göğsüne bastırılana kadar ellerimden kurtuldum.

İçimde ne kadar derine kaydığını görünce nefesim kesildi ve arkamdan ona uzandım, ellerimi denge için kalçalarına dayadım.

Meme uçlarımı çimdikledi ve ben , başım omzuna düştü. Sonra tekrar hareket etmeye başladı ve ben onun ritmini yakaladım, sikinden yukarı doğru ittim ve tekrar aşağı doğru kaydım.

Hızım arttı ama ihtiyaçtan sarsılıyordu ve Braden tahrik olmuş, sabırsız bir küfür savurdu. Beni tekrar ellerimin üzerine yatırdı, açıkça hızımızı kontrol etmesi gerekiyordu.

İçime girerken haykırdım. "Evet!"

Benim coşkuma karşılık olarak tatmin olmuş bir şekilde homurdandı. Son zamanlarda seks

Geçmişte yaşadığımız kadar çaresiz ve sert değildi -Braden hamileyken bana karşı her zaman daha nazikti- ama yüzde yüz kesinlikle inanılmazdı.

Beni tekrar uçurumun tepesine doğru iterken, oraya ulaştığımda vücudum gerildi.

uğurum. Braden bir kez daha içime kaydđ ve aynı şekilde , başka bir derin, uzun doruk beni yıkadı.

Braden'ın içime birkaç kez daha pompaladığını hissettim ve sonra kalçalarımıdaki tutuşu sıkılaştı, kendi kalçası benimkine karşı hareketsizleşti ve adımı gırtlaktan haykırdı.

Birkaç saniye sonra içimden çıktı ve arkamı dönüp sırtüstü yatmama izin verdi.

Braden uzandı, bir kolunu şişliğimizin üzerinden geçirdi ve bana sarıldı.

Bir süre öylece uzandık ve birbirimizin nefes alma çabalarını dinledik.

Sonunda başımı çevirdim ve gözlerinin içine baktım.

"Seni seviyorum," dedi, kelimeler o kadar kolay, o

kadar doğaldı ki. "Ben de seni seviyorum."

Omzuma bir öpücük kondurdu. "Sevgililer Günün kutlu olsun,

Jocelyn." Kaşlarını çattım. "Bitti mi?"

Braden sırtıttı. "Hayır. Sadece biraz ara verdik."

İçimde bir rahatlama hissettim. "Güzel. şehvetli ve muhtaç olmayı daha bitirmedim."

"Bunu bilmek güzel ama ben bir tanrı değilim bebeğim. Bugünlerde yeniden şarj olmak için zamana ihtiyacım var."

Kahkahalarla sarsıldım. "Az önce bir tanrı olmadığını itiraf inanamıyorum."

"Kimseye söyleme." Bana daha da yaklaştı ve bir an için gözlerini kapattı.

Uzun bir gün geçirmişti.

"İstersen sadece uyuyabilir miyiz?" Hayal kırıklığına uğradım ama bununla yaşardım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tanrı olmadığımı söyledim, antik olduğumu değil. Gecenin geri kalanını seninle seks yaparak geçireceğim, tamam mı?"

Dudağımı ısırdım, kahkahalarımı bastırmaya çalıştım ama başaramadım. "Kibirlenmene gerek yok." Elimi karnından aşağıya, yarı ereksiyon halindeki aletinin üzerine kaydurdım. "Ya da yap."

İmalarım karşısında dudakları kıpırdadı. "Bunu yapmaya devam edersen bu şov çok yakında tekrar yola çıkacak."

"Planımız bu." Elimi ona doladım ve okşamaya başladım.

Yanaklarına renk gelmeye başladı. "Bebeğim," diye inledi.

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. "On iki numaralı Sevgililer Günün kutlu olsun Braden."

O da beni öptü ve fısıldayarak, "Bir sonraki altmışın şerefine" dedi.

Ellie ve Adam

"Joss ve Braden için neredeyse üzüleceğim," dedim hostes Adam ve beni restoranın arka tarafındaki romantik köşe masaya oturturken. Old Town'daki favori restoranımız Sevgililer Günü için şık bir yol izlemişti. Hiçbir yerde cafcamlı pembe ve kırmızı kalpler yoktu. Sadece mum ışığı ve kırmızı güller vardı.

"Bilmiyorum," dedi Adam. "Geçen yıl bebek bakıcılığını biz yaptık."

"Aynen öyle. Nelere zorunda kalacaklarını biliyoruz." Ona muzip bir gülümseme verdim. "Altı çocuk. Ve Joss hamile."

"Biliyorsun, muhtemelen tüm ağır işleri Braden yapacaktır." Garson yaklaşp kendini tanıtınca Adam konuşmayı kesti. Menülerimizi elimize alıp içkilerimizi sipariş ettikten sonra garson uzaklaştı Adam sanki sözümüz hiç kesilmemiş gibi konuşmaya başladı. "Bu son çocukları olduğu için ona karşı ekstra korumacı davranıyor. Sanırsın hamile kalan tek kadın o."

Kuru ses tonu karşısında burnumu kırıştırdım. "Bence romantik." "Els, sen her şeyin ve herkesin romantik olduğunu düşünüyorsun."

"Doğru değil." Menüme baktım. "Bazen kocam hiç romantik olmuyor."

"Sipariş vermeye hazır mısınız?" Adam'ın alaycı bir yorum ya da başka bir şey olacağını bildiğim bir cevap vermesine fırsat garson belirdi.

"Evet, lütfen." Ona siparişimi verdim ve Adam birkaç dakika sürdü ama sonunda ne istediğine karar verdi.

Suyumu yudumlarken restorandaki diğer çiftlere baktım. Birbirlerine tamamen aşık olanlardan sıkılmış görünenlere kadar çeşitlilik gösteriyorlardı. Tahminimce sıkılmış çiftler en uzun süredir birlikte olanlardı.

Bir romantik olarak Sevgililer Günü'nü çok severdim. Sevdığımız insanlara adanmış bir gün olmasının harika olduğunu düşünürdüm. Ancak Adam Sevgililer Günü'nden nefret ederdi. Onun sözleriyle 'bir sürü ticari saçmalık' ve 'spontane olmak çok daha romantik' iken 'insanları önemsediklerini göstermeye zorlamak tamamen romantik '.

Sevgililer Günü'ne olan sevgime rağmen onun nereden geldiğini anlamaya çalıştım ve neredeyse anladım da. Kocam pratik bir yapıya sahip olmasına rağmen, 'seni seviyorum'ları ve spontane küçük hediyeleriyle kolay biriydi. Eğer Adam gibi biriyle evliyseniz Sevgililer Günü'ne ihtiyacınız yoktu. Ama herkesin bir Adam'ı yoktu. Bazı insanlar eşlerine onları sevdiklerini göstermek için bir hatırlatıcıya ihtiyaç duyarlardı.

"Tatlım."

Adam'a bakmak için döndüm. "Öyle mi?"

"Nereye gittin?" Alnı endişeyle birbirine kenetlenmişti.

Sesimi alçaltarak masaya doğru eğildim. "Şu çiftlerin yarısının ne kadar sıkılmış görüldüğüne bakın. Evlilik size bunu mu yapıyor?"

Adam önce odaya sonra da bana baktı. "On yılı aşkın süredir birlikteyiz ve hiç sıkılmadık. Değil mi?"

Başımı salladım. "Tabii ki hayır. Yine de... Bu şekilde gitmemizi istemezdim."

"Yapmayacağız," dedi, o kadar emindi ki.

Omuz silktilim. "Belki de-" Garson başlangıç yemeğimizi sözümü kestim.

"Sadece düşünüyor musun?" Adam garson gittikten sonra şöyle dedi.

"Belki de tembellik etmemeliyiz. Bilirsiniz... yatak odasında işleri renklendirmeye çalışmalıyız."

"İki çocuğu ve tam zamanlı işi olan bir çift için yatak odasında oldukça iyi olduğumuzu düşünüyorum," dedi, aksini söylememden rahatsız olmuş gibi görünüyordu. "Yoksa orgazmlarınızı yanlış mı yorumluyorum?"

. "Hayır, değilsin." "O zaman sorun ne?"

Yemeğimi yuttum ve şarabımdan bir yudum aldım, kendime biraz söylemek istediğim şeyi söyleyecek cesareti bulamadım. Sonunda gözlerinin içine baktım. "Halka açık bir yerde seks yapmadık. Belki de bunu yapmalıyız."

Adam bana yavaşça, inanmaz bir şekilde sıırttı. "Tatlım, şaka mı yapıyorsun?" Tepkisi karşısında kaşlarımı çattım. "Hayır."

"Hadi ama Els. Her 'sikiş' dediğimde yüzünün kızarmasını durdurmak altı ayını aldı."

Göğsüme bir acı yayıldı ve tabağıma baktım. Kırıcı olmak istemediğini biliyordum ama yine de...

Bazen o da dahil olmak üzere herkesin benim nasıl vahşi ve fevri olunacağını bilmeyen tatlı bir iyilik timsali olduğumu düşündüğünü sanırdım. Birkaç yıl önce kızlarla bir gece geçirdim hepimiz biraz sarhoş olduk ve aşırı paylaşımda bulunmaya başladık. Jo bize Cam'le birlikte oldukları bir zamanı anlatmıştı.

İlk buluşmalarında onu bir dükkânın soyunma odasında baştan çıkarmıştı, ona sahip olmak için yanıp tutuşuyordu. Bir de Nate ve Liv vardı, bir gece sahilde bir arabanın kaputunun seks yapmışlardı.

Kulağa çok heyecan verici ve tutkulu geliyordu. İkisini de kıskanıyordum.

Adam ve benim harika bir seks hayatımız vardı. Öyleydi. Ama küçük bir macera harika olurdu. Özellikle de artık ebeveyn olduğumuz ve kendimize çok az zaman ayırabildiğimiz, eskisi gibi genç hissetmek için çok az zamanımız olduğu için.

Ama görünüşe göre Adam benim seksi ve tehlikeli bir kız olabileceğimi düşünmüyordu.

"Tanrım, Ellie," dedi, sesi yumuşaktı. "Bana kızgın mısın?"

Onun endişeli gözlerinin içine baktım. "On sekizinci doğum günümde o garson kızla herkesin içinde seks yaptın. İkinizi otelin arkasında sevişirken buldum."

Adam ondan bahsedince kaşlarını çattı. "O hızlı bir sikişti. Sevdiğim ve saygı duyduğum karım değil."

Tanrım, beni daha sıkıcı gösterebilir miydi?

Yüzümü buruşturdum ve Adam temkinli bir şekilde arkasına yaslandı.

"Yanlış bir şey , değil mi?" "Kendimi doksan yaşındaki bir büyükanne kadar seksi hissediyorum diyelim. dişler hemen şimdi."

Yüzünü buruşturdu. "Öyle demek istemedim-"

Elimi kaldırarak sözünü kestim. "Yemeğimizi yiyelim ve bu konuyu unutalım." Yemeğimizin geri kalanı gergin ve sessiz geçti.

Aslında restorandan çıkıp üniversitedeki iş arkadaşlarımdan biri tarafından davet edildiğimiz Sevgililer Günü partisine gitmeyi çok istiyordum. Orada diğer insanlarla kaynaşabilir ve kocamdan uzak durabilirdim, ta ki ona karşı kırgınlığım ve kızgınlığım geçene kadar.

"Bir taksi bulsak iyi olur," dedim restoranın dışına çıkarken. "I'll-Oh!" Kendimi geriye doğru sarsılırken bulduğumda şaşkınlıkla bağırdım Restoranla yanındaki bar arasındaki sokaktan aşağıya doğru. "Ne yapıyorsun?" Adam beni karanlığın içine doğru sürüklerken çılgınca fısıldadım.

Birden beni restoranın tuğlalarına doğru itti ve öpmeye başladı.

Şaşkınlığımı çabucak üzerimden attım ve o da tüm bedenini benimkine bastırırken onu öptüm. Beni mutlu etmeyi seven harika bir kocam olduğunu hatırlayarak zevkle ağzının içine doğru iç .

Dudakları boynumdan aşağı iniyordu ve öpücüklerine doğru eğiliyordum, ağzının sıcaklığını, ellerimin göğüslerime dokunuşunu, kokusunu seviyordum...

Burnumu kırıstırdım, neredeyse öğürecektim.

"Siktir." Adam ayrıldı ve bana baktı. "Bu koku." Başımı çevirdim. "Çöp kutusunun hemen yanındayız."

Bakışlarımı, durduğumuz devasa çöp kutusuna doğru takip etti. "Bu koku korkunç."

"Seksi değil," dedim usulca, içimde bir hayal kırıklığı vardı.

Adam bana baktı. Hayal kırıklığımı görünce elini kaldırıp parmak eklemlerinin arkasıyla yanağımı okşadı. "Sahip olduğumuz şeyi seviyorum. Bir sokak arasında sekse ihtiyacım yok. Sadece sana ihtiyacım var."

İçimde hâlâ dönüp duran hayal kırıklığını görmezden gelmeye çalışarak sözlerine ısındım. "Evet. Hadi partiye gidelim."

Elimi tuttu ve beni uzaklaştırdı, ama karanlığa doğru biraz kederle bakmaktan kendimi alamadım.

"İyi miyiz?" Adam belimi sıkarak "İyi miyiz?" dedi.

Beş dakikadır partideydik, tanıdıklarla sohbet ediyor ve tanımadığımız insanlarla tanıştırılıyorduk. Ona küçük bir gülümseme verdim. "Biz iyiyiz."

Kaşları birbirine çatıldı ama o bir şey söyleyemeden meslektaşım ve partinin ev sahibi Anthea ortaya çıktı.

"Ellie, gelip arkadaşım Lacey ile tanışmanı istiyorum. Sanat tarihini o kadar çok seven muhteşem bir Amerikalı ki, bilgisi seni şaşırtacak. Gel, gel." Elim tuttu ve beni götürmeye başladı. I

omzumun üzerinden Adam'a baktım. "İki dakika," diye mırıldandım ve o da sabırla başını salladı.

Ama iki dakika değildi.

Lacey ve gece için randevusu Jack ile tanıştırdım. Lacey konuşabiliyordu! Zar zor bir kelime söyleyebildim ve Anthea, Lacey'yi başka biriyle buluşmaya sürüklemek için geldi. "İç," dedi Jack bana bir kadeh şarap uzatarak.

Gülümsedim ve aldım. "Teşekkür ederim."

"O... o biraz fazla." Lacey'nin gittiği yöne doğru başını salladı.

Ona dikkatlice baktım. "İlk randevu mu?"

Yüzünü buruşturdu. "Ve korkarım sonuncusu." "Ah canım." İçimi çektim.

"Evet." Omuz silkti. "Denemezsen olmaz, değil mi?"

İyimserliğine gülümsedim. "Aynen öyle."

"Yani sen aslında üniversitede sanat tarihi hocası mısın? Lacey söylediklerinin herhangi birini doğru anladı mı?"

Gülerek başımı salladım. "Lacey çok konuşuyor olabilir ama en azından bunu destekleyecek bilgiyle konuşuyor."

"Bu da bir şeydir," dedi kuru bir sesle.

"Ne iş yapıyorsun?"

"Ben bir gözlükçüyüm."

"Gerçekten mi?" Sırıttım. "Daha önce bir gözlükçüyle hiç tanışmamıştım. Yani tabii ki bir gözlükçüyle tanıştım çünkü iki yılda bir gözlükçüye gidiyorum ama gerçek gözlükçüler dışında..." Saçmaladığım için burnumu kırıştırdım ama bu sadece Jack'i güldürdü.

"Ne demek istediğinizi anladım. Sizi temin ederim , çok ilginç bir iş değil, ancak insanların bana yaklaştıklarında verdikleri tepkileri izlemek hoşuma gidiyor.

gözlerini inceleyin. olanlar var, tamamen
çünkü kişisel alan çizgisini aştım. O zaman
Ağzı kalabalık var... Oraya girmek bile istemiyorum. Ve benim kişisel
favorim... kıkırdamamak için mücadele eden insanlar."

Güldüm. "Ben sonuncuyum."

Jack kıkırdadı. "Öyle olabileceğini düşünmüştüm."

Bir kadeh şarabı bitirip diğerine başlarken onunla kolayca sohbet
daldım, gülüştük ve günlük saçmalıklar hakkında sohbet ettik.

Partinin gürültüsünden birbirimizi duyabileceğimiz bir köşe bulmuştuk ve
ben sol elimi kaldırıp saçlarımı yüzümden geriye doğru düzeltene kadar hoş
sohbetimiz hakkında hiçbir şey düşünmemiştim.

Jack'in gözleri elime takıldı ve hareketsizleşti. Yüz ifadesine hayal
kırıklığı girince şaşırdım. "Evli misin?"

Alyanslarımı daha yeni fark ettiğini fark ederek gerildim. Hay aksi.

O... ?

"Evet, ben evliyim."

Bakışlarını üzerimde gezdirdi ve ben aniden kokteyl elbisem ve topuklu
ayakkabılarımla orada dururken kendimi çok rahatsız hissettim. "Tabii ki
evlisin," dedi içi boş bir şekilde. "Neden olmayasın ki?"

"Onları gördüğünü sanmıştım." Alyanslarıma baktım. "Flört ettiğimi mi
düşündün?"

"Evet, kesinlikle yaptım." Bana dikkatle baktı. "Öyle olmadığına emin
misin?"

"Tabii ki değildim," dedim kızgınlıkla. Ve lanet olsun ki ! Başını
salladı. "Hayır, sanırım değildin."

Sadece konuşuyorduk. Dostça bir sohbet. Başka bir şey değil!

İçini çekti ve başını salladı. "Özür dilerim."

"Sorun ." Kaçmak istiyordum ama kabalık etmeden bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Jack bana bir bakış attı, içindeki umut kıvılcımı donup kalmama neden oldu. "Mutlu bir evliliğin olduğuna emin misin?"

"Evet, öyle." Adam yanımda belirerek ona hırladı.

Kolunu bileğime dolayıp beni çekerken gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona baktım.

"Düşündüğün gibi değil," dedim beni kalabalığın çekiştirirken arkasından. "Adam!"

Ama o dinlemiyordu.

Beni oturma odasından çıkarıp kalabalık koridora sürüklerken öfkesinin titreştiğini hissedebiliyordum. Bir kapıya vurdu ve yanıt alamayınca kapıyı fırlatıp açtı ve beni arkasından içeri çekti.

Banyodaydık. Adam
kapıyı arkamızdan
kilitledi.

"Onunla flört etmiyordum," dedim hemen.

Tepkisi beni kendine doğru çekmek ve sonra kapıya doğru itmek oldu.

Sertliği karşısında şok olmuşum. "Adam," diye fısıldadım.

Vücudunu bedenime bastırırken bana ters ters baktı ve ereksiyonunu hissettiğimde nefesim kesildi. "Nasıl hissederdin?" dedi kısık sesle, ellerimi başımın yanında birleştirip aletini bana doğru bastırırken. "Beni bir kadınla bulan, benimle flört eden, beni hemen orada becermek istiyormuş gibi bakan ve sonra mutlu bir evliliğim olup olmadığını soran sen olsaydın?"

Sertçe yutkundum. "Öyle mi görünüyordu?"

"Tanrım, Ellie, hiç mi farkında değilsin?"

"Görünüşe göre," diye irkildim.

Bana baktı, öfkesi hiç azalmamıştı ve sonra hayal kırıklığı içinde inledi, beni öperken sesi ağzımı doldurdu. Öpüşü sert, cezalandırıcı ve biraz da heyecan vericiydi.

Öpücüğü kontrolden çıkmış gibiydi.

Ellerim aniden serbest kalırken onunki kabaca bedenimden aşağı kaydı. Kollarımı ona doladım ve onu daha da yakınıma çektim.

Parmaklarını uyluğumun iç kısmında hissettiğimde ürperdim ve parmakları yukarı doğru hareket edip iç çamaşırımın altından kayarken ağzına doğru iç çektim. Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirirken kendi parmaklarım ensesindeki saçlara dolandı.

İki parmağını içime sokarken kalçalarımı onun dokunuşuna doğru ittim.

Bu his karşısında nefesim kesildi ve başım kapıya öpücüğü kestim.

"Şimdiden ıslanmışsın," dedi, sesi uyarılma ve şaşkınlıkla kalınlaşmıştı.

Ona bakmak için gözlerimi açtım ve onun bakışları da benimkilerde gördüğü şey karşısında hararetle karardı. Evet, çoktan ıslanmıştım, çünkü kocamın benim için bu kadar çaresiz olduğu gerçeği beni tamamen tahrik etmişti.

Ve bu çaresizlik benim ifademle daha da arttı.

"Siktir," diye soludu, nefes alış veriş hızlandıkça göğsü kabarıyordu. Onun Elleri kot pantolonuna gitti ve fermuarını açarken karnım ihtiyaçtan aşağı doğru dalgalandı. Kotunu aletini serbest bırakacak kadar aşağı indirdi ve kalçalarım titremeye başladı.

Gözleri benimkilere kilitlenen Adam elbisemin eteklerini yukarı itti ve ardından iç çamaşırımı yırtarak indirdi.

Bacaklarımın arasındaki nabız zonklarken onu kavrayışım sıkılaştı.

"Adam." Adı bir yalvarış gibiydi.

Sol bacağımı kalçasına doladı ve yukarı doğru itti.

Başım kapıya çarptı ve onun tarafından tamamen doldurulmanın verdiği zevkle haykırdım.

"Ellie," diye homurdandı, gözleri arzusundan kısılmıştı. "Benim Ellie'm."

Kocam içime pompalamaya devam etti, beni banyo kapısına doğru iterken sert ve hızlı hamleler . İki bacağımı da beline doladım ve içimde daha da derinleşti.

Tanrı'nın adıyla birlikte onun adını da söyledim.

"Herkes bizi duyabilir," diye fısıldadı dudaklarıma. "Seni ne kadar çok istediğimi herkes duyabilir."

Bu düşünceyle iç kaslarım onun etrafında sıkıştı ve gözleri bundan ne kadar tahrik olduğumun kanıtı olarak hafifçe genişledi.

"Siktir, Ellie." Daha sert itti.

"Oh Tanrım!" Parmaklarımı omuzlarına geçirdim, gerilim kırılma noktasına ulaşmıştı. "Adam!" Etrafında sert bir şekilde boşaldım ve doruk noktam onun tahrik edici horozunun etrafında sıkışıp kendi orgazmını ondan koparıırken adımı .

Bana doğru yığıldı, elleri hala kalçalarımı kavırıyor, beni ayakta tutuyordu. Boynuma karşı nefes nefese kaldı, dudakları kulağımın altındaki deride geziniyordu. Sonunda, nefes alış verişlerimiz daha kontrollü hale geldiğinde gözlerimin içine bakmak için geri çekildi.

"Beni hâlâ şaşırtabilirsin," dedi, bakışlarındaki memnuniyete şefkat ve sevgi karışmıştı.

Yavaşça gülümsedim. "Sen de beni hâlâ şaşırtabilirsin. Sahiplenme olayını aştığımı sanıyordum."

Çenesindeki kaslar sıkıştı. "Sana güveniyorum ve ilişkimizden eminim. Bu, arkama yaslanıp benden beş yaş küçük yakışıklı bir adamın karıma asılmasını izleyebileceğim anlamına gelmiyor."

Burnumu kırıştırdım. "Yakışıklı mıydı?"

Adam bir an bana baktı ve sonra yavaş bir gülümseme güzel dudaklarını kıvırdı. "Yakışıklı olduğunu fark etmedin mi?"

Başımı salladım ve ellerimi saçlarının arasında gezdirdim. "Senden başka kimseden ."

"Tanrım, seni hak edecek ne yaptım, Els?" diyerek bana doğru sarktı ve kollarını sırtımda dolaştırarak bana sarıldı.

"Orgazm konusunda oldukça ," diye takıldım.

Güldü, hareket içimde zevkli bir sürtünmeye neden oldu ve yeniden alevlendirdiği uyarılma hissiyle nefesim kesildi.

Adam'ın beni kavrayışı sıkılaştı. "Seni eve götürmem gerek." "Çocukları almamız gerekiyor," diye hatırlattım ona.

Beni yavaşça ayaklarımın üzerine indirdi ve çıktı. Her birimiz giysilerimizi düzeltirken birbirimizin gözlerinin içine baktık. Kıyafetlerimiz tekrar yerine oturduğunda yanağımı okşadı. "Çocukları alıp yatağa yatıracağız, sonra da sen ve ben başladığımız işi bitireceğiz."

Sırıttım. "Bu kulağa hoş geliyor."

Elimi tuttu, banyo kapısının kilidini açtı ve beni dışarı çıkardı. Hemen durdu ve kaşlarımı çattım, ona ne olduğunu sormak üzereydim. Ama sonra omzunun üzerinden baktım.

Yanlış olan, Lacey'nin Anthea ve Jack'in yanı sıra birkaç misafirle koridorda duruyor olmasıydı.

Anthea bana sırtarak baktı ve başını salladı. "Orada işin bitti mi?"

Kızardım ve Adam beni banyoya sürüklemeyi önce olduğundan çok daha dağınık saçlarımı düzeltmek için boştaki elimi uzattım.

Kocam bana baktı ve yüzümün kızarmasına sırttı. "Senin için yeterince halka açık."

Daha çok kızardım, bu da onu daha çok güldürdü.

"Biz de tam gidiyorduk," dedim Anthea'ya özür dileyerek, başka kimsenin gözlerine bakamadan.

Arkadaşım bir kaşını kaldırdı. "Eminim öyledir."

Adam ve beni götürmeye başladı. Yanından geçerken ona "Özür dilerim," diye fısıldadım. "Üzülme." Sırıttı.

"Seni şanslı inek."

Güldüm ve Adam'ın beni daireden çıkarmasına izin verdim. Merdivenlerden inerken kıkırdıyordu. "Ne?"

Hâlâ sırtarak bana baktı. "Sevgililer Günün kutlu olsun, tatlım."

Beni mutlu etmek için her şeyi yapabilecek bu adama minnet duyarak elini sıktım. "Çağlar boyu sürececek bir şey."

Johanna ve Cameron

Karnımda kelebekler uçuşuyordu.

Hayat beni şaşırtmaya devam ediyordu. Cam ve ben on bir yıldır birlikteydik. Üç-dört yaşlarında bir kızımız vardı ve çok iyi arkadaştık. Ama her nasılsa son birkaç aydır en iyi arkadaşım ile kaybetmişim. Ve bunun ne kadar korkutucu olduğunu açıklamak zordu.

Cam büyük bir uluslararası pazarlama şirketinde yeni bir işe başlamıştı. Bunun da ötesinde sanatçılar ve bağımsız işletmelerle serbest olarak çalışıyordu. Son zamanlarda yaptığı tek şey çalışmakmış gibi geliyordu ve ben de tam zamanlı çalıştığım için ve Belle vardı, gerçekten hiç 'biz' zamanı olmamıştı.

Altı haftadır seks yapmamıştık.

Bu diğer çiftler için fazla bir şey olmayabilir ama bizim için bir şeydi ve ben biraz endişeliydim. Biraz incinmişim.

Ona özel bir Sevgililer Günü akşamı sürprizi yapma kararım, arkadaşım Joss'un son dakikada önerdiği bir şeydi. Joss'u mola verdiğimde aramaya karar verdiğimde bir site inşaatında başka bir odayı sıkıcı parlak beyaza boyuyordum. Kocamla aramdaki mesafe beni yiyip bitiriyordu. Kendimi inanılmaz derecede yalnız hissediyordum. Sonunda bunu kabullenmeme izin verdim ve yazısını bölmediğimi umarak yardım için Joss'u aradım.

"Hayır," dedi. "Bugün kelime sayımına başlamamaya karar verdim çünkü birkaç saat sonra bütün çocuklar burada."

"Evet, bu yıl bebek bakıcılığı sırası sende."

"Evet, öyle." Derin bir iç çekti. "Bu gece Braden'la biraz yalnız kalabilirim."

"Ne demek istediğini anlıyorum." Ona *anlatmadığım* her şeyi anlatmaya devam ettim.

Cam ve benim aramda oluyordu.

"Bunu neden kendine saklıyorsun? Sen iyi misin?"

Onun endişesi gözlerimi yaşarttı ve üzerinde çalıştığımız evde boş bir oda bulduğuma sevindim. Meslektaşım Deacon tarafından duyulmak istemiyordum. "Sadece altı hafta."

"Bu ikiniz için çok fazla. Ve bu sadece seks değil. En son ne zaman gerçek bir konuşma yaptınız?"

"Hatırlayamıyorum. Sadece bir sürü merhaba ve vedalaşma oldu. O şirkette kendine bir isim yapmaya çalışırken işlerin zorlaşacağını biliyordum ama bu hoşuma gitmiyor Joss. Kendi kocama neler olduğunu bilmiyormuşum gibi hissetmek hoşuma gitmiyor. Ve onun bu durumdan hiç rahatsız olmamış gibi görünmesi bile biraz ürkütücü."

"Muhtemelen kafası meşguldür. Ama onunla konuşmalısın, Jo. Aksi takdirde bu durum büyük bir kızgınlık yumağına dönüşecek ve bunun sonu hiç iyi olmayacak. Söz veriyorum." İçini çekti. "Ne yapmalısın biliyor musun? Onu şaşırtmalısın. Bak, Braden ve ben bu akşam *La Cour*'da rezervasyon yaptırmıştık çünkü o bebek bakıcılığı işini unuttu. Bakalım rezervasyonu senin adına aktarabilecek miyiz? Mick'ten ya da Cam'in ailesinden bu gece Belle'e bakmalarını iste ve sonra gidip Cam'e işte sürpriz yap, onu gece için dışarı çıkar ve sonra eve götür ve bu kurak büyüğü boz."

"Öyle mi?"

"Evet. Sizin için bir masa ayarlayıp ayarlayamayacağımızı size mesajla bildiririm." "Harika. Teşekkürler, Joss."

Bana mesaj attı ve masayı ayarladık. Amcam Mick ve eşi Dee'nin Belle'i almasını ayarladıktan sonra işimi erken bitirdim ve

eve gittim, duş aldım, payetli bir tişört elbise ve topuklu ayakkabı giydim ve beni New Town'dan Cam'in ofisine götüren bir taksiye bindim.

Dışarıda dururken kelebekler beni vurdu. *Kelebekler*.
Hepsi kocamla çıkacağım içindi.

Evet. O ve benim aramızdaki bu sorunu gerçekten çözmemiz gerekiyordu. Her ne kadar o ve ben her randevuya çıktığımızda (bunun en son ne zaman olduğunu hatırlamıyorum) hala beklentiyle doluyor olsam da, kelebekler geçmişte kalmıştı. Öyle oldukları için de mutluydum. Onların yokluğu Cam'e karşı güvende olduğumu gösteriyordu; Cam benimle ilk tanıştığında inanılmaz derecede güvensizlikle dolu olduğumdan beri hiçbir erkeğe karşı böyle bir güven duyacağımı düşünmemiştim.

Kelebeklerin dönüşü kötüye işaretti. Bir
alamet diyebiliriz.

Binaya girmek için vızıldadım ama kapı açıldı ve içinde iki adam vardı. Takım elbiseler çıktı, bana gülümsedi ve kapıyı benim için açık tuttu. Ben de gülümsedim, içlerinden biri bakışlarımı biraz fazla uzun tutunca zevkten kızardığımı hissettim.

Kocamı seviyordum ve başka kimseyi istemiyordum ama itiraf etmeliyim ki, başka hiçbir şeyim olmadığını düşündüğüm için sadece görünüşüme güvenen biri olarak, erkeklerin hala bana bakması gurur vericiydi. Özellikle de evde kendimi neredeyse görünmez hissettiğim bir anda. Neredeyse otuz üç yaşındaydım, bir bebeğim olmuştu ve kocam yaşlandıkça daha da güzelleşirken, gözlerimin etrafındaki kırışıklıkları, göğüslerimin Belle'den önceki kadar diri olmadığını ve hatta uzun çilek sarısı saçlarımın arasından birkaç gri tüyü kopardığımı fark etmeye başlamıştım.

Cam'in beni sevdiğini biliyordum ama yine de beni istemesini istiyordum. Ve kesinlikle beni fark etmesini istiyordum.

Takım elbiseli yakışıklı adamdan ve onun takdirinden güç alarak ellerimi paltomun altında parıldayan elbisemin üzerinde düzelttim, Cam'in görmesini ve gözlerinde sevdiğim o bakışı görmesini bekliyordum.

Asansörle onun katına çıkarken kelebekleri engellemeye çalıştım, artık onlardan rahatsız oluyordum.

"." Artık neredeyse boş olan ofisten çıkmakta olan bir kadını durdurdum. "Cameron MacCabe'i arıyorum."

Bana gülümsedi. "Soldaki kapıdan girin. Masasını kaçıramazsın."

Başımınla teşekkür ettim ve talimatlarını uyguladım.

Neredeyse keşke yapmasaydım diyecektim, açık planlı ofise adım attığımda kocamı sandalyesinde rahatça arkasına yaslanmış, masasında oturan esmere bakarken bulduğumda sinirim bir milyon kat arttı.

Gözlerim genç kadının üzerinde geziniyor, ayrıntısını kanım ısıniyordu. Benden daha gençti, yirmili yaşlarının başındaydı ve kocamın masasında ince bacaklarını kavuşturmuş, gri eteği kalçalarına kadar inmiş bir şekilde oturuyordu. Güzel yüzü parlak açık kahverengi saçlarıyla çerçevelenmişti ve tamamen Cameron'a odaklanmıştı.

O bakışı biliyordum.

Eskiden, Cam gelip beni boş bir hayattan kurtarmadan önce, benim yapmaya kararlı olduğum bir adamı hedeflediğimde bu bakışı takardım.

Bir yırtıcının cilveli, seksi, baştan çıkarıcı bakışıydı. Midem bulandı.

Onlara doğru iki yavaş adım attım, Cam'in ona tepkisini izlerken ayaklarım ağırlaştı. Fiziksel olarak mesafesini koruyordu ve gülümsemesi kibar olmaktan çok arkadaşçaydı. Onun söyleyecekleriyle ilgileniyor gibiydi... ama en önemlisi benimle evde olmak yerine burada onunla birlikteydi.

Son üç ay boyunca az sevgi, mesafe, geç saatlere kadar süren geceler... son altı hafta boyunca hiç seks yapmamış olmak... hepsi zihnimde bir araya geldi.

Onlara doğru yürüdü ve ben onun hakkında böyle düşündüğüm için kendimden ne kadar nefret etsem de korkunç şüpheler oraya yerleşti.

Asla... asla bana ihanet etmezdi. Ama bunu

düşünüyor muydu?

İstiyor muydu?

Yaklaştığımda boğazımdaki ani yumruyu yutkunarak geçiştirdim ve Cameron göz ucuyla beni gördü. Başını bana doğru salladı, şaşkınlık yüz hatlarını gevşetmişti.

"Jo." Kolaylıkla ayağa kalktı ve esmer dönüp bana baktı, gözleri üzerimde gezinirken daralıyordu. "Tatlım, burada ne işin var?"

Ona baktım, hâlâ beni boğan duyguları aşarak konuşmaya çalışıyordum ve sonra ona baktım.

"Jo, bu Ally, yaratıcılardan biri." Cam ona bir işaret yaptı ve o da zarifçe masasından kaydı. Bana elini uzatmadı ama başını salladı, beni içine çekerken gözleri hayal kırıklığıyla kararıyordu. "Ally, bu benim karım Johanna."

'Tanıştığımıza memnun oldum' gibi normal hoşluklardan hiçbirini teklif etmediği için ben de etmedim.

Cam'e döndüm. "Sevgililer Günü için sana sürpriz yapmak istedim. Akşam yemeği için rezervasyon yaptırdım."

"Kahretsin." Yüzünü buruşturdu, gözleri pişmanlıkla doldu. "Tatlım, Sevgililer Günü."

Evet, unuttuğunun çok farkındaydım. "Sevgililer Günü," diye mırıldandım.

"Her şeyi kapatmama izin verin."

"Yarın görüşürüz Cam," dedi Ally ona gülümseyerek. Kalçalarını abartılı bir şekilde sallayarak yanımdan geçerken bana küçük bir baş selamı verdi.

Kocam onun gidişini izlemedi ve bu muhtemelen iyi bir şeydi.
Eğer yapsaydı onu öldürebilirdim.

Ceketini aldıktan sonra birlikte ofisten çıktık. Beni dışarı çıkarmak için elini belime koydu ve gerildim.

Asansörde yalnız kaldığımızda iç çekti. "Şu anda düşündüklerini düşündüğüne inanamıyorum bile."

Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak önüme baktım. "Aylardır kocamla iki kelime bile konuşmadığımı düşünüyorum çünkü hep geç saatlere kadar çalışıyor. Bu gece de eve geç kaldığın bir başka gece olacaktı ve birden bunun iş yüzünden olmadığını fark ettim. Çünkü karından on yaş küçük bir kızla flörtöz konuşmalar yapıyorsun."

"Bu bile... bu çok saçma," diye homurdandı, sesi bitkin geliyordu. "Bu gece gerçek buydu." Asansörün kapıları açılırken dönüp ona baktım. "Bu gece benden ve Belle'den uzakta daha fazla zaman geçirecektim.

Ne için? Ally ile konuşmak için mi?"

Bana baktı, içinde bir suçluluk kıvılcımı vardı. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Özür dilerim. Ama iş hakkında konuşuyorduk. Söz veriyorum. Bundan daha fazlası değil, Jo."

Aramızdaki mesafenin büyümesinin beni ne kadar kötü etkilediğini fark ettiğimde göğsüm ağrıyordu ve birden kafamı kuma gömmek istedim. "Hadi yemeğe gidelim." Asansörden çıktım ve Cam de beni dışarıda takip etti. Işıkları yanan bir taksinin gelmesini beklerken sessizdik. Bir taksi bulduğumuzda içine bindik ve şoföre gideceğimiz yeri söyledim.

"*La Cour*?" Cam şaşırarak "*La Cour*" dedi. *La Cour*, Braden'ın yıllar önce sahibi olduğu bir restorandı. Burayı bir şef arkadaşına satmıştı ve restoran popülerlikten Michelin yıldızı popülerliğine yükselmişti. Rezervasyon yaptırmak inanılmaz derecede zordu.

"Joss ve Braden bize bunu aldı."

"Gerçekten çok , tatlım." Sıcak elinin benimkinin içine kaydığını hissettim ve elimi tutmasına izin verdim ama onunkini tutmadım.

Beni sıkarak buzlarımı çözmeye çalıştı. "Belle'e bakması için kimi buldun?"

"Mick Amca."

"Seninle yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum."

Tek kelime etmedim ve parmaklarını parmaklarımın arasından geçirerek sıkıca kavradı. "Güzel olacak," diye mırıldanmayı başardım.

Aramızdaki sessiz ve gergin atmosfer neredeyse nefes almayı zorlaştırıyordu ve bu durum restorana kadar, *La Cour*'da oturup başlangıçlarımızı yiyene kadar sürdü.

Biz yemek yerken Cam'in telefonu tabağının yanındaki masada bipledi. Telefonu eline alıp okuduğu şeye kaşlarını çatarken kirpiklerimin altından onu izledim.

"Ne oldu?"

Bana temkinli bir bakış fırlattı. "Bir şey yok."

Nabzım zaten hızlı olan hızından daha hızlı atmaya başladı. "Eğer bir şey yoksa görmeme izin vereceksin." Ona elimi uzattım.

Cam elini bana ters ters baktı. "Senden saklayacak şeyim yok, tatlım. Bana bir suçluymuşum gibi davranmayı bırak."

Telefonu elinden aldım ve ekranına baktım.

Ally'den bir mesajdı: Karın bize kızgın görünüyordu. Sen iyi misin?

Öfkem yükselmeye başladı ve onunla geçmişte yaptığı konuşmalara göz attım. Hepsinin işle ilgili olması ve çapkınlık içermemesi beni biraz yatıştırdı.

Telefonunu ona geri uzattım. "Bu mesajın uygunsuz olduğunu düşünmüyor musun? Ne zamandan beri sen ve o bir 'biz' oldunuz?"

Telefonunu kaldırdı. "Bunun uygunsuz olduğunu düşünüyorum, bu yüzden cevap vermiyorum."

"Seninle flört ediyor."

"Bunu teşvik
etmeyeceğim."

"Sanırım artık önemli olan bu değil." Başımı tiksintiyle salladım, şu anda ilişkimizin ne kadar enkaza döndüğünden bihaber olmasına kızmıştım.

Ses tonumdan yüz ifadesine alarm gibi bir şey girdi. "Jo," masanın üzerine eğildi, elime uzanmaya çalıştı ama ben geri çektim, "Boş yere heyecanlanıyorsun."

Hiçbir şey mi? Gerçekten burada neler olduğunu görmüyor muydu?

Peçetemi masaya fırlattım ve kalktım, sandalyem parke zeminde gürültüyle sürtünüyordu. "Sevgililer Günü için hiç havamda değilim. Evde görüşürüz."

"Jo." kalktı, koluma uzandı ve ben restorandan kaçarken ıskaladı.

Kendimi hasta
hissediyordum.

Kesinlikle hasta.

London Road'a kadar yol boyunca titreyerek bir taksiye bindim. Daireye girdiğimde, on yılı aşkın bir süredir birlikte yaşadığımız tanıdık mekâna baktım.

Bakışlarım Belle'in bebeğine kilitlendi. Koltuğun üzerine örtülmüştü.
Çizgi film DVD'leri televizyonun önünde yere saçılmıştı.

Kızımın kollarımda olmasını o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu.

Onu içime çekmek ve rahatlatmak istedim.

Çünkü evim şu anda tanıdık gelmiyordu. Soğuk ve yalnız hissettiriyordu ve tanıdık güzelliğini özlüyordu.

Ön kapı çarpıldı ve Cam'in koridorda yürürken attığı ağır ve hızlı adımları duydum. Oturma odasının kapısında belirdi, uzun gövdesi korkutucu bir alan kaplıyordu. Yüz ifadesi gece yarısı kadar siyahtı.

"O da neydi öyle?" diye tersledi.

"Artık benimle olmak istemiyor musun?" Dedim, korkumu dile getirirken ılık, tuzlu gözyaşlarım yanaklarımdan sessizce süzülüyordu.

Kocam bana doğru bir adım atarken kuşkuyla bana baktı. Elimi sallayarak onu uzaklaştırdım ve kaşlarını çatarak durdu. "Bu da nereden çıktı?"

"Dee'nin bir ay önce göğüs kanserine yakalandığını biliyor muydun?" Konuşmanın dramatik dönüşü karşısında gözlerini hızla kırptırdı. "Hayır."

"Hayır." Başımı salladım, dudaklarımı küçümseyerek kıvırdım. "Tabii ki yapmazsın çünkü seninle ne zaman sohbet etmeye çalışsam Ofisten ya da müşteriden gelen bir telefona cevap vermek için beni ekiyorsun. Sahip olduğun minicik boş zamanı Belle ile geçiriyorsun ve bu sorun değil. çünkü o daha önemli... ama sanki gerçek bir konuşma olmamız ya da altı haftadır bana dokunmamış olman umurunda bile değil. Sabah işe gitmeden önce dudaklarıma kondurduğun göstermelik bir öpücükten başka bir şey yok. Sanki bir arzudan ziyade bir alışkanlık gibi."

"Fark etmediğimi mi sanıyorsun?" dedi sinirlenerek. "Elbette birbirimizi pek görmediğimizi fark ettim ama bu geçişin ilk başta zor olacağını biliyorduk."

"Zor olan var, bir de bu var!" Ağladım. "Belki diğer kadınlar bunu kabul ediyor ama ben buna katlanmayacağım. Seninle yatağımın diğer tarafı geceleri sıcak olsun diye evlenmedim. Seninle en iyi arkadaşım olman gerektiği için evlendim."

"Ben senin en iyi arkadaşınım. Zor bir dönemden geçiyoruz, hepsi bu."

"Peki ya Ally?"

"Bir şey değil." Bana ters ters baktı. "Ve aksini düşünmeniz beni gerçekten endişelendiriyor."

Yavaşça başımı salladım. "Olmalısın, Cam. Endişelenmelisin."

Solgunlaştı. "Ne demek istiyorsun?"

Gözlerimi ona diktim. "Aylardır yalnız olduğumu söylüyorum ve sen bana ulaşmadın, fark etmedin." Gözyaşlarım yanaklarımdan o kadar hızlı akıyordu ki onları silmeye yetişemedim ve öylece bıraktım. "Her şey yolundaymış gibi davranmaya çalıştım. Bu sadece zor bir dönem. Ama sorun değil. Ben artık gerçek aşka layık olmadığını düşünen kız değilim. Ben o değilim. Onu hafife almanıza izin verirdi. I olmaz." Başımı salladım. "Şu hissettiğim şey... bu iyi değil. Sen benimle oynayamayacak kadar meşgulken bir kenara koyabileceğin lanet bir oyuncak bebek . Ben senin karınım ve evlilik öyle sihirli bir şekilde yürümez. *Bunun* için çalışmalısın. Ve eğer artık bunu yapmak istemiyorsan, çünkü başka şeylerle çok meşgulsün, o zaman tamam... ama ben bunun için burada kalmayacağım. Belle ve ben yaşayacak başka bir yer bulacağız. Beni anlıyor musun?"

Kelimeler ağzımdan henüz çıkmıştı ki Cam odanın öbür ucunda kollarımı sıkıca kavradı ve beni bedenine çekti. Başımı geriye doğru eğip gergin yüzüne bakarken şaşkınlıkla küçük bir nefes verdim.

"Asla," dudakları duyguyla titriyordu, "Bana bir daha asla böyle söyleme. Sensiz yaşayamam." Alnını benimkine yasladı ve titrediğini hissettim. "Özür dilerim," diye fısıldadı kısık sesle. "Sana böyle hissettirdiğim için çok özür dilerim."

Sesindeki samimiyet ve korkunun beni biraz sakinleştirmesine izin verirken bir an birlikte durduk.

Nefes alışlarımız hızlandı, nefes alıp verişlerimiz yavaşladı.

"Muhtaç olmak istememiştim," fısıldadım, ona söylediklerim ve tehdit ettiklerim yüzünden yanaklarım yanıyordu. "Beni istememek senin tarzın değil..."

"Seni her zaman isteyeceğim," dedi sesi hırçınlaşarak. "Sadece her şeye yetişmeye çalışırken çok yoruldum."

Ona bakmak için geri çekildim. "Biliyorum. Biliyorum... Ben sadece..." Omuz silktim, onu terk etmeyi düşündüğüm için bile kendimi suçlu hissediyordum.

Başını salladı, duygulu gözleri benimkilere dikilmişti. "Ama haklısın. Seni hafife alıyordum. Sadece işler zorlaşırken yokluğuma katlanmanı bekledim."

"Seni desteklemek istiyorum," dedim. "İstiyorum. Ama son zamanlarda kendimi görünmez hissediyorum."

Bu sözler üzerine nefesini içine çekti ve yüzümü kavradı. "Ne yapmalıyım, Jo? Bunu nasıl daha iyi hale getirebilirim?"

Başımı salladım ve kucağından çıktım. Birden üşüdüğümü hissettim. Kollarımı belime dolayarak omuz silktim. "Bunun üzerinde çalışıyoruz. İlişkiler emek ister. Sanırım... Sanırım ikimiz de bunun ne kadar kolay olduğunu kanıksadık. Artık her şey farklı. Belle ve işlerimiz var... sen ve ben kısmında biraz daha fazla çalışmamız gerekiyor."

Başını salladı, o da benim kadar bastırılmıştı.

"Şimdi ne olacak?" "Yorgunum," dedim usulca. "Ben yatmaya gidiyorum."

On beş dakika sonra odamızın karanlığında yatağımıza uzandık. Birbirimize dokunmadık.

"Seni seviyorum, bunu biliyorsun değil mi?" Cam'in sesi kalındı, duygularla boğuklaşmıştı.

Taze gözyaşlarımla savaşıyor bir an durdum. "Jo?"

Beni görememesine rağmen başımı salladım. "Ben de seni seviyorum," diye mırıldandım.

Yatak gıcırdadı ve içime doğru yuvarlanırken sıcaklığının bana çarptığını hissettim. Kolunu belime doladı ve beni doğru çekti. Ellerim bir an için çırpındı ve sonra göğsüne yerleşti.

"Seni şüpheye düşürdüğüme bile inanamıyorum," diye fısıldadı, sesi acı çekiyor gibiydi. "Seni o kadar incittim ki beni terk etmeyi düşündün."

"Belki de beklentilerim çok yüksek."

"Hayır." Kalçamı okşadı. "Bebeğim, hayır. Her şeyi berbat ettim."

" devam edeceğiz." Ve ciddiymdim. Onun kollarında olmak bile içimi rahatlatmaya yetmişti.

"Ama sen de sıçtın
batırdın." Sertleştim.

"Fark etmem gerektiğini biliyorum," dedi. "Ama aynı zamanda zihin okuyucu da değilim. İşler bu noktaya hiç gelmemeliydi Jo. Seninle birlikte olmak istemediğimden endişelendiğini bana söylemeliydin." Saçlarımı hafifçe çekiştirerek başımı geriye yatırdı.

Yüz hatlarını seçebiliyordum ama gözlerinde öfke olduğunu anlamak için onları net olarak görmeme gerek yoktu.

"Biz bundan daha güçlüyüz. Ne oldu?"

Bir anda panik geri geldi. "Bu... sanırım bazı şeylerin birleşimiydi. Yaşlandığım için kendimi biraz... biraz kötü hissediyordum," diye itiraf ettim. "Belle'in bu yıl dört yaşına girmesi ve Cole'un yakında evlenecek olması... ve bir süredir seks yapmamamız... her şey birikti. Joss haklıydı. Bunu kendime çok uzun süre . Patlama kaçınılmazdı." İçimi çektim, kendime acıyordum.

"Jo," dedi ve o tek kelimedeki inanmazlığı duyabiliyordum, "Sen hâlâ tanıdığım en güzel kadınsın. Hiç kimseyi seni istediğim gibi isteyemeyeceğim."

"Söz vermelisin," dedim yumruğumu tişörtünün içine sokarak, "bir daha ortadan kaybolmayacaksın ve ben de sana hayatımda neler olup bittiğini anlatacağıma söz vereceğim.

kafa."

"Söz veriyorum," dedi hemen.

Başımı göğsüne yasladım ve gözlerimi kapattım. Aramız sihirli bir şekilde düzelmemişti ama başaracaktık. Daha gençken ve yeni başladığımızda, tüm tartışmaları sona erdirecek bir tartışma yaşamıştık ve yine de üstesinden gelmiştik.

"Ally için üzgünüm," dedi. "Haklısın. Seninle ve Belle'le birlikte olmak için elime geçen her fırsatı değerlendirmeliyim. Eğer o ofiste sen olsaydın, bir adamla sohbet ediyor olsaydın ve ben de o sahneye Bu gece benim aklımdan geçen düşünceler sizinkinden farklı olsaydı, o adamı öldürürdüm."

"Ally'nin daha büyük sorunlarımız için sadece bir katalizör olduğunu biliyorum... ama sana bakarken gözlerindeki bakıştan hoşlanmadım, Cam, ve bu paranoya."

"Yüzde yüz ilgilenmediğimi açıkça belirteceğim. Sana söz veriyorum."

Ona duyması gerektiğini bildiğim sözleri söyledim. "Sana güveniyorum."

"Teşekkür , bebeğim." Bana daha sıkı sarıldı. "Seni seviyorum. Seni bir daha asla hafife almayacağım."

Sonunda vücudumdaki gerginlik eriyene ve uyku beni almak için uzanana kadar bana yakın durdu.

"Bebeği

m."

Beni uyandırmaya çalışan sesi bastırmak için yastığıma daha da gömüldüm. Daha yeni uyumamış mıydım?

"Bebeğim, ."

Yavaşça gözlerimi açtım, yatak odamızdaki ışığın parıltısına karşı gözlerimi kırptırdım. Başucumdaki lamba yanıyordu ve saatli radyo saatin on bir buçuk olduğunu söylüyordu.

Saat dokuzda yatmıştık. Üç saatten az oldu. Ne oluyor be?

Yanımda oturan ve tamamen giyinik olan Cam'e baktım. "Ne yapıyorsun sen?" Gözlerimi ovuşturarak mırıldandım. Ağlamaktan şişmiş gibiydiler.

Elimi tuttu. "Sevgililer Günü'ne sadece otuz dakika kaldı."

Uykulu ama merak içinde, beni yataktan çekip çıkarmasına izin verdim ve pijamalarımınla serin, karanlık dairede onu takip ettim.

Oturma odamıza girdiğimizde nefesim kesildi.

Mumlar şöminenin üstünü, sehpayı ve mum koyulabilecek her yüzeyi kaplamıştı. Cam şöminenin önünde yere atıştırmalıklar ve şaraptan oluşan bir piknik masası . Hepsinin ortasında kalp şeklinde kocaman bir kutu çikolata vardı.

Sorgulayan bir huşu içinde ona baktım.

"Yirmi dört saat açık süpermarkete uğradım." İkna edici bir şekilde bana gülümsedi.

Gözlerim yaşardı ve elini tuttum. "Teşekkür ederim."

Bana uzandı, beni kendine doğru çekti ve bedenimi onunkine bastırdı, böylece gövdemiz arasında bir hava zerresi bile kalmadı. "Bir daha asla böyle bir hata yapmayacağım. Sana söz veriyorum."

Başımı salladım. "Ben de öyle."

Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi, hala gelecek vaatlerin baştan çıkarıcı fısıltısı. Beklentiyle ürperdim. Onu birden fazla yönden özlemiştim.

"gel." Beni halının üzerine götürdü ve ben de ısıttığı mini sosisli böreklerle ve kişilere bakıp güldüm.

"Sahip oldukları tek şey bu. Tam olarak *La Cour* değil." Başımı sallayarak sııttım.

"Bu mükemmel."

Yemeğe başladık ve ben o anda ne kadar aç olduğumu fark ettim.

Cam bir kadeh şarabını yudumlarırken, "Bana Dee'den bahset," dedi. "O iyi mi?"

Kaşlarımı çattım, arabayı beklerken ne kadar korktuğunu hatırladım. taramasının sonuçları. Dört hafta önce bir kitle bulmuştu ama ki bunun bir kist olduğu ortaya çıkmıştı. "O iyi. Biraz korktuk ama o iyi."

"Bir daha böyle bir şey olduğunda beni saçlarımdan, taşaklarımdan, ne sikim tutarsan tut, umurumda değil ve bana konuşmamız gerekir. Tamam mı?"

Gözlerinin içine baktım. "Bakacağım. Yapmadığım için özür dilerim."

Bakışlarını ve şarabını indirdi, ben de yüzündeki sıkıntılı ifadeyi ederek bekledim. "Beni gerçekten terk etmeye çalışır mısın?"

Bunu hiç söylememiş olmayı dileyerek gözlerimi kapattım. O anın sıcaklığıydı, kendi acım konuşuyordu.

Ama onu incittim.

"Seni terk etmem için çok şey gerekir Cameron MacCabe."

Şimdi bana bakıyordu ve gözlerindeki sıcaklıktan, özleminden... kararlılıktan ürperdim. "Seni takip ederdim, biliyorsun. Seni bana geri dönmeye ikna etmek için dünyanın öbür ucuna kadar takip ederdim. Senin için savaşmaktan asla vazgeçmeyeceğim."

Ve tam orada.... Onu sevmemin birçok nedeninden biri de buydu. "Sadece hatırlatmaya ihtiyacım vardı. Herkes bizimki gibi bir aşka sahip değil Cam. Sıradanlaştığımız için çok korkuyordum."

Buna cevabı, yiyecekleri yolundan itmek ve bana doğru sürünmek oldu.

Bacaklarımı aralayıp vücudunu benimkine bastırduğında nefesim kesildi, ta ki onun altında yere uzanmaktan başka çarem kalmayana kadar. Bir eliyle kalçamı okşayarak üzerime çıktı.

"Çok uzun zaman oldu. Senin içinde olmalıyım bebeğim."

Bacaklarımın arasında ve göğüslerimin kabarıklığında sıcak ve karıncalı bir uyarılma hissederken suskun bir şekilde başımı salladım. "Benim de sana ihtiyacım var."

Cam beni yavaşça pijamalarımın ve kendi giysilerinden soydu, ta ki benim ışığının parıltısında çırılçıplak yatana ve o da üzerimde diz çökene kadar. Onu, spor salonunun ve dövüş sanatları eğitiminin koruduğu sert, kaslı vücudu vurgulayan sıcak ışığı içime çektim.

İtiraf etmeliydim ki, bir yanım onun son birkaç aydır kendini sporuna adanmasına içermişti - benden başka bir şeye daha fazla zaman ayırmasına.

Ama orada öylece yatarken, erkeksi güzelliğine baktıkça arzunun sinir ucumu sızlattığını, bağlılığının sonucunu sevdiğimi itiraf etmek zorundaydım. Bakışlarım yüzüne kaydı ve gözlerindeki ifade karşısında nefesim boğazımda düğümlendi.

"Haklıydım biliyorsun... onca yıl önce." Onun bu şifreli yorumu karşısında kaşlarım birbirine çarptı.

"Hiçbir erkeğin seni hak edemeyeceğini söylediğimde."

Hatırladıkça gözlerim yaşardı. ". *Hiçbir erkek seni hak edemez.*" Cam bunu bana birlikte olduğumuz ilk gece söylemişti. Bir kadının kolay kolay unutabileceği bir şey değildi.

Ama Cam'in de o geceyle ilgili hiçbir şeyi unutmadığını fark etmek delicesine güzeldi. Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü ve Bir eli , diğeri başparmağıyla gözyaşımı silebilmek için yüzümü kavrayarak yavaşça üzerime eğildi. "Bunu telafi edeceğim," diye tekrarladı kısık sesle, kendi gözleri de duyguyla parlıyordu.

Ve onu bu konuda haftalarca kendi kışını tekmeleyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum.

Beni yatıştırdığı gibi ben de onu yatıştırmaya çalıştım. "Zaten öylesin."

Bunun üzerine elini bacaklarımın arasına kaydırıp başparmağını klitorisimde gezdirirken beni yumuşak ve tatlı bir şekilde öptü. Zevkle iç çektim, klitorisimin etrafında dönerken dokunuşuna doğru eğildim, karnımda ihtiyaç dönüyordu.

Tam içimdeki gerilim kırılmak üzereyken öpüşmemizi kesti ve başparmağını çıkardı.

Gözlerim dolmamış bir arzuyla parladı.

Küçük, şakacı bir gülümseme lezzetli ağzının köşelerini kıvırdı ve iki kalın parmağını içime sokarken adını haykırdım.

"Bana bak Jo," dedi ve ben de dediğini yaptım.

Parmaklarıyla beni sararken gözlerimiz birbirine kenetlendi, gözlerimin açılmasını izlerken, adını tekrar tekrar söyleyişimi dinlerken kendi gözleri de derinleşen bir uyarılmayla karardı.

Bir rahatlama çığlığı attım ve bileklerimi kavradı, ellerimi başımın üstünde tuttu ve içime girmeye başladı.

Bana bakarken gözlerinde ışık parlıyordu. Kalçalarını benimkilere doğru pompalarken, teni boncuk boncuk terlemeye , çenesindeki kaslar boşalmasını kontrol altında tutma çabasıyla kasılırken, kocam bir kez olsun benimle göz temasını kesmedi.

Ona dokunmak istedim ama ellerimi her hareket ettirmeye çalıştığımda onları yere daha sert bastırdı.

"Görüyor musun?" diye inledi, hamleleri daha hızlı ve daha sert geliyordu. "Bana ne yaptığını görüyor musun? Sadece sen. Sadece sen..."

Bu sözler üzerine adını tekrar haykırdım, boşalırken iç kaslarım onun etrafında dalgalanıyordu.

"Johanna," diye seslendi kalçaları hareketsizleşirken ve sonra kendi sert doruk noktası onu sarsarken benimkilere doğru sarsıldı.

Nefes almaya çalışırken alnını göğsüme yasladı. "Sanırım ikimizin de buna ihtiyacı vardı," diye fısıldadım, eğlenmiş ve tatmin olmuş bir halde.

Cam bana baktı ve ellerini belime koymak için bileklerimi serbest bıraktı. Kollarımla omuzlarını çevreledim ve bacaklarımı etrafına dolayarak onu içimde, bana sıkıca tuttum.

"Sen ve Belle," diye fısıldadı, sözleri kasvetliydi. "Benim için her şeysiniz."

Bu gece ikimizi de ham bırakmıştı, ama ben şimdi çok daha sakinken, onun güvenceleriyle çok daha rahatken, Cam emin değildi. Gözlerinin derinliklerine gömülmüş paniği görebiliyordum. Ona inanıp inanmadığımı bilmiyordu.

Ve içimden bir ses önümüzdeki birkaç ayı bana olan aşkını kanıtlamaya çalışarak geçireceğini söylüyordu. Bu her ne kadar hoş olsa da, Cam'in son birkaç aydır hissettiklerimi hissetmesini istemiyordum.

"Sana inanıyorum," diye fısıldadım. "Sana inandığıma söz veriyorum."

Ellerini yatıştırıcı ve rahatlatıcı bir okşayışla belimin yanlarında aşağı yukarı gezdirdi. "Yarın Cumartesi."

"Öyle."

"Sen, ben ve Belle. Bütün hafta sonu. Sadece biz."

"İş yok mu?" Umutlu bir şekilde söyledim.

"Telefonumu kapatıyorum."

Sırıttım. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Mmm." Ağzını benimkinin üzerinde gezdirdi. "Sanırım uyumakla başlayacak."

"Oh?"

"Çok ama çok yorulacaksınız Bayan MacCabe." Ukalaca sırıttı. "Ama çok ama çok memnun olacaksınız."

Güldüm ve o da bu ses karşısında daha sert sırıttı. "Elinizden geleni yapın, Mr.

MacCabe. Bütün gece bizim."

"Düzelتيyorum," dedi huysuzca. "Sonsuza kadar vaktimiz var."

Gülümsemek için dudağımı ısırdım. "Bu akşam oldukça romantiksin."

"Şey." Umursamazca omuz silkti. "Bugün Sevgililer Günü. Çaba sarf etmekte bir sakınca görmüyorum."

Onu şakacı bir ittim ve kahkahalarla sarsıldı, beni alaycı öpücüklerle ve kaçınmaya çalıştığım gıcıklayıcı parmaklarla biberledi. Her ikisinde de başarısız olmam, çığlık çığlığa kahkahalarımın daireyi doldurmasına neden oldu, Cam'in daha derin eğlencesi buna katıldı ve evimi yeniden tanıdık ve güzel hissettirdi.

Olivia ve Nate

"Liv, balıkgözü lensimi gördün mü?" Nate evin arka tarafındaki ofisinden bağırdı.

January'nin yumuşak saçlarını nazikçe tarayarak atkuyruğu yaptım.

"Balıkgözü lensine neden ihtiyacın var?"

"Anne, biraz alabilir miyim?" Lily mutfaktan sordu. "Çünkü bu sabah dergi çekimim var! Biz de

Çekim denemeleri yapıyorum ve balıkgözü lens işime !" Nate bağırdı, sesi öfkeliydi.

Geç kalmıştı.

Geç kalmaktan nefret ederdi.

"Lens ekipmanlarınızın yanında olmalı." Ocak'ın başının üstünü öptüm ve o da kanepenin kolundan zıplayarak ablasıyla birlikte olmak için mutfığa koştu.

"Mumya mı? Sakızlı ayılar?"

"Hayır, Lily." Jan'ın peşinden mutfığa girdiğimde Lily'nin elinde küçük bir poşet çiğnenmiş meyveli ayıcık tuttuğunu gördüm. "Tatlım, onlar teneffüs için. Ye bakalım.

muz ve yoğurt."

"Buna teneffüs değil oyun zamanı deniyor ve ben zaten muzumu yoğurdumu yedim." Lily suratını astı.

"Liv!"

Meyve kâsesinden bir muz koparıp Lily'ye uzatırken Nate'in bağırıları karşısında dişlerimi sıktım. "Bir tane daha al ve ben babana yardım ederken sen de kardeşine göz kulak ol."

Ofisine doğru aceleyle ilerlerken kapıyı açtım ve onu bir çekmeceyi çalgınca karıştırırken buldum. "Neden eşyalarının geri kalanıyla birlikte değil?"

"Ben nereden bileyim?" Tersledi. "Bu eve ne zaman bir şey koysan, bir yürüyüşe çıkıyor."

"Tamam, sakın ol ve düşün. Balıkgözünü en son ne zaman kullandınız?"

Elini koyu renk saçlarında gezdirdi, saçları görünmeye başlamıştı. kenarlarında gri serpintiler vardı. Bu ve (genellikle) aşırı gülümsemesi nedeniyle gözlerinin etrafında oluşan kırışıklıklar, erkeksi güzelliğini azaltacak hiçbir şey yapmadı.

Çoğu zaman, kocamın ne kadar muhteşem olduğuna hayranlıkla bakmak için zaman ayırdığımda, bacaklarımın arasında karıncalanmalar olur ve aniden aşk dolu bir tavır takınırdım. Ancak bugün öyle olmadı. Bugün Sevgililer Günü'ydü ve Nate ve ben günün ticariliği ve genel hokkabazlığıyla alay etmekten ne kadar keyif alsak da, o her zaman sabahları bana çiçek vererek bunu kabul ederdi.

Bugün olmaz.

Bugün yok.

Alışılmadık derecede huysuz olması dışında.

"Bilmiyorum." Omuz silkti. " zaman oldu."

"Gazete için yaptığınız makale için miydi... Çarpıtılmış olduğunu hatırlıyorum... Portobello Plajı'nın resmini biliyorsunuz. Tarih parçası-"

"Sen bir dahisin!" Beni işaret etti. "O gün lanet lensi Mikael'e verdim ve o da bana geri vermedi."

"Nate, kızlar hemen koridorun sonunda," diye hatırlattım ona.

"Üzgünüm," diye mırıldandı. "Gitmem gerekiyor. Mikael'i arayıp lensi getirmesini söyleyeceğim."

Mikael'in kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kocamı evden çıkardığı için başımı salladım. Kızların okula gitmesi gerekiyordu ve benim de

İşteydim ve sadece ona ve kötü ruh halinin gitmesine ihtiyacım vardı.

Ekipmanlarını aldı ve yanımdan geçerken dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Sonra görüşürüz."

Onu koridorda takip ederek eşyalarını bırakıp aceleyle mutfağa girişini izledim. Kapının eşiğinde durmuş, January'yi havaya kaldırıp kıkırdamasına ve ciyaklamasına neden olduktan sonra yüzüne onu daha da güldüren öpücükler kondurmasını izliyordum. Ocak güvenli bir şekilde ayağa kalktıktan sonra Lily'ye döndü ve kollarının arasına aldı, yanaklarını öpücüklerle boğarken Lily kıvranıyor ve üzerinden kalkması için ona gülüyordu.

Bu manzara güzelliğiyle göğsümü sızlattı.

"Hoşça kalın kızlar. Sonra görüşürüz." Yanımdan geçerken hızlı bir gülümseme attı ve ben de göğsümdeki ağrının aniden acı veren bir düğüme dönüşmesini görmezden gelmeye çalıştım.

Kapı arkasından çarparak kapandı ve ben de ellerimi çırparak kızlara sııttım ve asık gizledim. "Okul zamanı. Ayakkabıları, montu ve okul çantasıyla kapıya ilk gelen fazladan bir paket jelibon alacak."

Kızlar kıkırdadılar ve hazırlanmak için acele etmeye başladılar.

Kullanıcı kütüphanecisi olarak çalıştığım Edinburgh Üniversitesi'nin ana kampüs kütüphanesinin güvenlik kapısından hışımla içeri girdim. Hizmetler Departmanı. Üç yıl önce patronum Angus erken emekliliğe ayrılıp hayat arkadaşıyla birlikte Yunanistan'a gittiğinde Kütüphaneciliğe terfi ettim.

"Olivia, işte buradasın." Ben yardım masalarının arkasından personel odasına doğru koşarken, en uzun süredir görev yapan meslektaşım Ronan bana doğru koştu. "Bu rezerv bölümü self servis check in check out sistemi bu sabah çöktü

ama daha beş dakika önce çalıştırdık. Sizin için birkaç çılgın mesaj bıraktım."

"Özür dilerim." Paltomu omuz silkerek çıkardım ve sandalyemin üzerine attım. "Güne kötü başladım. Koşu mu diyorsun?"

"Evet, tamir edildi."

"Güzel. Peki neden hala bana binanın çatısı yanıyormuş gibi bakıyorsun?"

Bana kaşlarını çatı. "Çünkü ne bekleyeceğimi bilemedim. Sistem arızaları gibi rahatsızlıklar son zamanlarda sizi çok depresif yapıyor."

"Depresyonda değilim." Bu sabah ne yaptığımı kendime hatırlatmak için haftalık programı elime aldım. Yeniden rafa kaldırıyordum. Harika. Yalnız kalma zamanı. "Ben iyiyim." Ronan arkamdan homurdandı ama onu görmezden ve yeniden raflara yerleştirilecek kitapların yüklü olduğu arabalara doğru ilerledim. "Bana ihtiyaç olursa, çağrı bırakın."

Asansörle ikinci kata çıkarken Ronan'ın yorumunu düşündüm. Son zamanlarda kendimde değildim. Son zamanlarda kendimde değildim çünkü Nate son zamanlarda kendinde değildi.

Çalışmaya başlarken sorun seks değil diye düşündüm. Aramızdaki seks her zaman kolay ve harikaydı, bu yüzden sorun seks değildi. Sadece... son zamanlarda biraz uzaklaştığımızı hissediyordum. İkimizin de işi ve kızları vardı, bu yüzden gerçekten yalnız kaldığımız tek zaman geceleri yataktaydı ve şey... konuşmak yerine seks yapıyorduk.

Ve Nate ve ben harika şakalaştık.

Şakalaşmayı özlemişim.

Beni yanlış anlamayın, kızlarımızı seviyordum ve dördümüzün birlikte takılmasını seviyordum çünkü çok eğleniyorduk. Sahip olduklarımızdan şikayet etmeyi düşünürken bile muhtemelen şımarık bir çocuk oluyordum.

Ama bu sabah... yeni bir şeydi ve hoşuma gitmedi. Nate sevmedi. Her zaman yaptığı gibi beni öpücük ve kucaklamayla uyandırır. Ve hiç yoktu

Çiçekler ve Sevgililer Günü'nde her zaman çiçekler vardı. Aslında o günden hiç bahsetmemişti, hatta laf sokmak için bile.

Bu sabah yataktan fırladı ve aceleyle duşa girdi. O çıkarken banyoya girdiğimde bana iki kelime bile söylemedi. Sadece erken kalkması gerektiğİ için hızlı olması ve kahvesini kendisinin yapacağından bahsetti.

Bana en çok balıkgözü lens hakkında bağırdığı zaman söylemişti.

Ve sonra dudaktan öpücük.

Öpücük!

Gagalamadık.

Huzursuz bir şekilde bir kitabı rafa ittim ve kendimi düşüncelere kaptırdım. O noktaya gelmiş miydik? Evlilikteki o kaçınılmaz noktaya mı? Aslında bizim için kaçınılmaz olduğuna hiç inanmadığım o kaçınılmaz noktaya mı?

Birbirimizi hafife almaya başladığımız o nokta.

Bu düşünce karşısında gözyaşlarımı tutamadım ve bu fikrin beni fazlasıyla üzdüğünü fark ettim.

Neredeyse sekiz yıllık evlilikten sonra ve bu tuzağā düşme belirtisi göstermeden, bundan kurtulacağımıza emin olduğumuzu düşündüm. Elbette her çift gibi biz de rahat bir yakınlığā ulaşmıştık ve bazen didişiyorduk ama duygusal ya da fiziksel olarak birbirimize duyduğumuz ihtiyacı asla kaybetmemiştik.

Aman Tanrım.

Gagalama sonun başlangıcı mıydı?

"Peki dudaklarını gagalamaya ne zaman başladı?" Üniversitenin hemen köşesindeki bir kafede öğle yemeğinde kahve içerken Ellie sordu.

Ellie sanat tarihi bölümünde profesör ve eğitmendi ve fırsat buldukça öğle yemeği için buluşurduk.

Kaşlarımı çattım. "Sadece bu sabah. Ama Sevgililer Günü'nü tamamen unuttu."

"Nate'in Sevgililer Günü'nün dev bir ticari kukla numarası olduğuna inandığını sanıyordum."

Aslında bunlar tam olarak onun sözleriydi. "Doğru, ama-"

Liv, sadece bir gün. Bir öpücük ve kaçırdığın bir Sevgililer Günü için mi bu kadar üzülüyorsun?"

Yüzümü buruşturdum. "Adam Sevgililer Günü'nü unutsa çok kızardın." "Tabii ki kızardım. Ben romantik biriyim. Sen yarı romantik birisin. Ve

Sevgililer Günü senin için hiçbir zaman önemli olmadı."

"Biz sadece... artık yalnız takılamıyoruz ve bunun ebeveyn olmanın bir parçası olduğunu anlıyorum," diye iç geçirdim. "Onun da baş başa geçirdiğimiz zamanları benim kadar özlediğini bilseydim muhtemelen bunu daha fazla sorun etmezdim." İnledim. "Berbat bir anne gibi konuşuyorum. Sevmiyorum. Çocuklarımı seviyorum ve kızlarım olmadan ne yapardım bilmiyorum ama Nate ile aramızda gerçek bir konuşma geçmedi."

Ellie elini kaldırarak sözümü kesti. "Liv, kimse senin kötü bir anne olduğunu düşünmüyor, tamam mı? Sakin . Zor bir durum. Hepimiz zor olduğunu biliyoruz. Bunun için çalışmalısın. Zaman ayırmalısın. Neden top Nate'in sahasında olmak zorunda?"

Arkama yaslandım ve bunu düşündüm. Ellie haklıydı. Modern bir kadın olarak romantik sorumluluğun tamamını Nate. "Haklısın. Bu beklentiyi ona yüklemek haksızlık olur. Belki önümüzdeki hafta sonu kızlara bakmaları için Nathan ve Sylvie'yi bulabilirim." Onlar Nate'in ailesiydi ve geçmişte de bize yardım etmişlerdi.

"Sormaktan zarar gelmez."

"Olivia?"

Derinden gelen, biraz tanıdık erkek sesiyle yemeğimden başımı kaldırdım ve uzun boylu, yakışıklı bir adamın masamızın üzerinde durduğunu gördüm. Muhteşem açık yeşil gözleri beni tanıyana kadar ona baktım.

"Ben?" Sandalyemi geriye ittim ve kalktım. "Benjamin Livingston?"

"Beni hatırlıyor." Beni kucaklamak için kendine çekmeden önce bana sırttı.

mutlu bir şekilde döndüm.

Bu adam, bu yakışıklı uzun İskoçyalı, Nate'le birlikte olmamızın sebebiydi. Ben üniversitede yüksek lisans öğrencisiyken ona aşık olmuşum ve Nate'ten kendime daha fazla güvenmem için bana yardım etmesini istemiştim.

Ben'i kazanmak için baştan çıkarıcıydı. Tabii ki bunu yaparken Nate'e aşık oldum ve tam tersi oldu, ama 'kur yapma' sürecimizin 'kötü' anlarında Ben'le vakit geçirdim ve o harika bir adamdı.

Hâlâ gülümseyerek geri çekildi. "Hâlâ kütüphanede çalışıyor olmalısın?" "Çalışıyorum. Artık baş kütüphaneciyim."

"Ateşli." Sırttı ve Ellie onun dikkatini çekerek güldü. "Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum."

"Daha önce bir kez karşılaşmıştık."

Onu inceledi ve sonra başını salladı. "Ellie, değil mi?" "Evet. İyi hafıza!"

Bunca zaman sonra onu gördüğüme hâlâ şaşırmış bir halde kendimi "Bizimle oturacak vaktiniz var mı?" diye sorarken buldum.

Ben başını salladı. "Eğer eminsen?" "Elbette."

"Yiyecek bir şeyler alayım."

Adam uzaklaşınca Ellie masaya doğru eğildi ve alçak sesle, "Ne kadar komik. Ve hiç değişmemiş."

Nate ile ilişkimin ilk günlerine dair çok nostaljik hissettiğim bir günde onu görmek çok komikti. Açıklığa kavuşturmak gerekirse

Benjamin sonrası günler için nostaljik. Dünyadaki hiçbir şey Nate'le birlikte olmanın ama aslında Nate'le birlikte olmamanın, Nate'ten ayrılmanın ve onu sonsuza dek kaybettiğimi düşünmenin verdiği sıkıntıyı yeniden yaşamak istememe neden olamazdı.

"Ee, işler nasıl?" Ben, bizimle birlikte masaya otururken söze girmeden konuştu.

"Gerçekten iyi." Elmaslarla süslü sol elimi kaldırdım. "Evliyim. İki kızım var."

"Kime?"

Nate yüzünden benimle bir ilişki kurmaktan nasıl geri adım attığını hatırlayarak kızardım. "Nate Sawyer."

"Sanki bunu zaten bilmiyordum." Dedi ve ardından yüzük parmağını platin genişliğinde bir bandın çevrelediği sol elini kaldırdı. "Üç yıl. Üç yıl.

Adı Jules ve ilk çocuğumuza hamile." "Senin adına sevindim," dedim içten bir duyguyla.

"Ben de senin adına mutluyum." Gülümsedi ve sonra kibarca Ellie'ye döndü.

O daha sormadan cevap verdi. "Kardeşimin en yakın arkadaşıyla evliyim, her ne kadar benimle bir ilişki kurmaya çalışması bile diş çekmek gibi bir şey olsa da. Will ve Braden adında iki küçük oğlumuz var ve muhtemelen insanoğlunun tanıdığı en şirin çocuklar."

Ben onun aşırı paylaşımlarına güldü. "Bu harika. Sevgililer Günü için bir planınız var mı hanımlar?"

"Akşam yemeği ve bir meslektaşımın ev sahipliği yaptığı bir parti. Sen?" Ellie söyledi.

"Aslında şu anda Aberdeen'de yaşıyorum ama annem ve babamın kırkıncı evlilik yıldönümleri için eve döndük. Kutlamalar bütün bir hafta sürecek." Başını salladı, sanırım ailesine gülüyordu. "Annem bebek kıyafetleri seçerken Jules etrafta sürükleniyor, ben de peşlerine takılmaya çalıştım ama annem bir şey istediğinde çok kararlı oluyor ve

Jules ile yalnız kalmak istiyordum, bu yüzden ögle yemeği yemeye ve çalışmaya karar verdim." Ayaklarının dibindeki dizüstü bilgisayar çantasını okşadı.

Çantaya baktım. "Artık öğrenci olmadığına göre ne iş yapıyorsun?" "Ben bir akademisyenim." Omuz silkti. "Dışarıda başka pek bir şey yok Tarih doktorası olan bir adam için etmekten başka çare yok. Aberdeen Üniversitesi'nde profesörüm."

"Bu harika."

"Teşekkürler. Kütüphanede hâlâ mutlu musun?" "Hem de çok. Beni meşgul ediyor. Kızlar da öyle."

"Bu gece Sevgililer Günü için bir planın yok o zaman? Sen de ben ve Jules gibi ailemizin merhametine mi kaldın?"

Hissetmemem gerektiğini bildiğim o sinir bozucu küçük düğümü hissederek başımı .

Tanrı aşkına, sadece Sevgililer Günü'ydü! "Hayır. Planım yok."

"Liv, telefonun çantanda çalışıyor." Angie, kütüphanemden biri asistanlar yardım masasına koştu. "Sürekli çalışıyor. Belli ki biri size ulaşmak istiyor."

Endişeyle, yardım ettiğim öğrenciyle ilgilenmesine izin verdim ve telefonumu bulmak için çantamı karıştırmak üzere aceleyle personel odasına girdim. Ateş ettim

Ben ekrana bakarken çalışmaya çalışan personele özür dileyen bakışlar attım. Nate'di.

Kendimi personel tuvaletlerinden birine kilitleyerek onu geri çağırdım.

"Selam bebeğim. Seni birkaç kez denedim," dedi.

"Biliyorum, acil mi? Neden ofisi aramadınız?" "Çünkü acil değil."

"O zaman neden beni üç kez denedin?" "Çünkü seninle konuşmak istiyorum."

Sesindeki sevgi dolu tınıyı duyunca kapalı klozet kapağına çöktüm ve göğsümdeki o küçük düğüm biraz gevşeyerek gülümsedim. "Öyle mi? Ne hakkında?"

"Senin günün. Bu sabah evden o kadar hızlı çıktım ki seni doğru düzgün öpemedim bile. Kendimi kötü hissettim."

İçimde bir rahatlama hissettim. "Evet, fark ettim."

"Evet, bunu fark edeceğinizi biliyorum, bu yüzden benim de fark ettiğimi bilmenizi sağlamak için aradım."

"Buna minnettarım." Yumuşak bir şekilde güldüm. "Tüm aradığın bu muydu?"

"Mola verdim, o yüzden arayayım dedim. Eğer işe zorundaysanız sorun değil."

"Hayır." Başımı salladım, sesini duymak hoşuma gittiği için onu henüz bırakmamıştım. "Çekim nasıl geçti?"

"Harika. Mikael kanlı lensle geldi, bu iyi oldu çünkü ona ihtiyacımız vardı. Günün nasıl geçti?"

O tuhaf buluşmayı düşündüm. "Ellie ve benim kiminle karşılaştığımızı ve sonunda kiminle öğle yemeği yediğimizi asla tahmin edemezsin."

"Kim?"

"Ben'i hatırlıyor musun?"

Hattın ucunda bir sessizlik vardı.

"Mezuniyet sonrası adam mı?" Ben teklif ettim.

"Evet, kim olduğunu biliyorum Liv," dedi, sesi biraz sabırsız çıkıyordu. "Neden onunla öğle yemeği yedin?"

Sesindeki kıskançlığı duyunca gözlerimi devirdim. "O evli. Adı Jules ve hamile."

"Ve eğer fotoğrafta ben olmasaydım adı muhtemelen Olivia olurdu."

"Oh ama." İçimi çektim. "Sadece iki eski arkadaşın başka bir arkadaşla öğle yemeği yedi. Bunu komik bulacağını düşünmüştüm. Bunca zaman sonra onu görmek tuhaftı. Hem de o kadar günün arasında bugün."

"Bu ne anlama geliyor?"

Evet, Sevgililer Günü'nü tamamen unutmuştu.

"Hiçbir şey. Sanırım." Tepkisine biraz sinirlenerek ayağa kalktım. "İşimin başına dönsem iyi olacak."

"Bugün erken bitiriyorum. Kızları alayım da okul sonrası programa gitmek zorunda kalmasınlar diye düşündüm."

"Tamam, harika. Okula orada olmayacaklarını bildirdiğinizden emin olun." ". Evde görüşürüz." Telefonu kapattı ve ben de ters ters telefona baktım.

Nate'in aptal bir öğle yemeği yüzünden bana kızmaya hakkı yoktu.

Ugh.

Ne kadar berbat bir Sevgililer Günü.

Akşamın ilk karanlığında eve doğru yürürken şaşkınlıkla baktım.

Genellikle işten eve geldiğimde ev aydınlık olurdu.

Ben kahvaltıyı ve sabah okul koşusunu yaparken, Nate her zaman çocukları okul sonrası programdan alabilecek şekilde ayarladı ve çoğu zaman akşam yemeğini de masaya koydu.

Ön penceremizi örten panjurların arasından sadece belli belirsiz bir ışık parıltısı görünüyordu.

Ön kapıyı açar açmaz rahatlatıcı bir sıcaklık ve Çin yemeklerinin lezzetli kokusuyla karşılaştım.

Benim favorim.

Belki de Nate daha önce telefonda huysuz ve kıskanç davrandığı için kendini kötü hissetmiştir. "Ben geldim!" Kapıyı kapatırken seslendim.

Genellikle "Anne! Jan Barbie'mi çaldı!" gibi bir şeyler söylenirken, hırsız evin olursa olsun bana doğru koşuyordu.

Hiçbir

şey.

"Nate?"

"Buraya, güzelim."

İltifat karşısında gülümseyerek paltomu ve ayakkabılarımı çıkardım ve yemek salonuna gelen nefis yemek kokularını takip ettim.

Önümdeki manzara karşısında gözlerim büyüdü.

Oda mum ışığıyla aydınlatılmıştı ve masanın ortasındaki vazoda kocaman bir demet çarpıcı kırmızı gül vardı. Akşam yemeği için hazırlanmış bir masa.

Nate en sevdiği kot pantolonu ve uzun kollu siyah masanın yanında duruyordu, bu da hala kaslı ve düzgün fiziğini gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Yalınayaktı, rahattı ve gözlerinde tanıdık bir sıcaklıkla bana bakıyordu.

"Sevgililer günün kutlu olsun, bebeğim."

Sırıttım, Çin yemeklerini görünce midem guruldamaya başladı. "Biri sana hatırlattı mı?"

Başını salladı, gözlerinde muziplik vardı. "Geçen hafta babamı aradım ve bu gece kızları alıp alamayacağını sordum. Ailem bu öğleden sonra Lily ve Jan'ı aldı."

"Ama... sanki unutmuşsun gibi konuştun?"

Omuz silkti ve güldü. "Sadece seninle dalga geçiyordum." Bana doğru yürüdü ve gömleğimden bir avuç tutarak beni çekti. Öpücüğü sıcak ve derindi ve anında ona sarıldım.

Ayrıldığıımızda gözlerimin içine baktı ve fısıldadı, "Seni özledim Liv. Biraz yalnız kalabiliriz diye düşündüm."

Ve böylece göğsümdeki düğüm tamamen çözüldü. "Ben de seni özledim."

Birkaç saat sonra kanepemize uzandım, bacaklarım Nate'in kucağında uzanıyordu, bir yandan da yerleşmeden önce bana uzattığı buz gibi birayı yudumluyordum. Oturma odası şöminemizin alevleriyle aydınlanıyordu. Rahattı ve samimi ve romantik.

Ayrıca garip bir şekilde sessizdi.

"Sen de hissediyor musun?" Nate parmaklarının ucuyla ayak bileğimin üzerinde daireler çizdi.

"Kızlar mı?" Yumuşakça söyledim.

Başını salladı. "Onlar olmadan çok sessiz."

"Evet. Etrafında olmalarına alışıyorsun." Kıkırdadım. "Lily bu sabah çok komik bir şey söyledi."

Nate gülümsedi. "Öyle mi?"

"Evet, sadece ne olduğunu hatırlayamıyorum." Nate'in güldüğünü duyunca başımı kanepenin arkasına yasladım. "Garip bir gündü. Hiçbirini zar zor hatırlayabiliyorum."

"Eski sevgilinle yemek yediğin kısım hariç mi?"

Ona bir bakış attım. Birasını içiyor ve hâlâ rahatça tenimi okşuyordu ama omuzlarının hatları gergindi. "Ben eski sevgilim değildi."

"Neredeyse."

Kaşlarım birbirine çatıldı. "Gerçekten bugün onu görmemle ilgili bir sorunun mu vardı?"

Başını çevirdi ve bakışlarımız kilitlendi. "Evet. Bir adamın benimle sakın bir öğle yemeği yiyip güzel bir sohbet etmesiyle ilgili bir sorunum vardı. Çünkü şu ana kadar eşimle en son ne zaman sakın bir öğle yemeği yediğimi ve güzel bir sohbet hatırlamıyordum."

"Nate."

"Götlük ettiğimin farkındayım." Bir elini yüzüne sürdü ve inledi.

Gülümsedim. "Sen bir değilsin. Geriye dönüp baktığımda, son zamanlarda birbirimize ne kadar az zaman ayırdığımızı düşünürsek, romantik geçmişinle bir bağlantısı olan başka bir kadınla öğle yemeği yeseydin çok kızardım."

Nate bileğimi sıktı. "Artık bir önemi yok. Biz buradayız." "Evet, buradayız."

Rahat bir sessizliğe gömüldük, tek ses ateşin ızgarasındaki alevlerin .

Ve sonra kendime engel olamadım.

"Açlık Oyunları'na mı yoksa Üç Büyücü Turnuvası'na mı katılmayı tercih edersiniz?"

Nate soruyu düşündü. "Duruma göre değişir. Her yıl düzenlenen Açlık Oyunları'nın 74^(üçüncü)'sünde mi yoksa 75^(dördüncü)'sinde mi yarışıyorum?"

"Neden?"

"75^(dördüncü) yarışma önceki tüm kazananların karşı karşıya geldiği bir yarışmaydı."

"O filmleri çok izledin." "Harry Potter'ı çok fazla izledin."

Buna itiraz edemezdin. "Doğru." Kaşlarımı çattım. "75^(dördüncü) yıllık Açlık Oyunları'nda olmanızın bir önemi var mı?"

"Sanırım öyleyim o zaman?"

"Evet, kolaylık olması açısından 75^{inci} yıllık Açlık Oyunları'ndasınız. Yani Açlık Oyunları mı yoksa Üç Büyücü Turnuvası mı?"

"Bu kolay bir karar. Muhtemelen Açlık Oyunları'nda öleceğim. Üç Büyücü şeyinde yaşayacağım."

"Uh hayır!" Başımı salladım. "Üç Büyücü Turnuvası'nın sonunda kaçınılmaz olarak Voldemort'la ."

"Yine de Açlık Oyunları kadar zor değil bebeğim."

"Merhaba, ben Voldemort. Kendisi dünyanın en güçlü ikinci büyücüsüdür."

"Harry Potter'ı da sayarsan üçüncü."

"Ama kitap ve filmlerdeki Üç Büyücü Turnuvası noktasında değil." "Şu Voldemort denen adamın burnu yok. Burnu olmayan bir adam ne kadar korkutucu olabilir ki? olabilir mi?"

"Burun delikleri var."

"Ama burnu yok."

"Onu hafife alıyormuşsun gibi hissediyorum."

"Oyunları hafife aldığınızı hissediyorum. Oyunlarda silahlı insanlar, mutasyona uğramış köpekler ve asidik sis var. Bu steroidli Battle Royale."

Öfkelendim. "Lütfen, Battle Royale Açlık Oyunları'ndan çok daha kanlıydı."

"Derecelendirme sorunu yüzünden. Gerçekte oyunlar son derece şiddet içeriyor ve fütürist bir şekilde sadistçe."

"Bu filmleri çok fazla önemsiyormuşsun gibi hissediyorum. Jennifer Lawrence olayı mı?"

Nate güldü. "Hayır. Bana 'tercih eder miydin' diye sordunuz ve ben de cevabımı verdim."

"Şey..." Derin bir iç çektim. "Umarım mutlusundur çünkü bizi ayırdın. Sen Üç Büyücü Turnuvası'nda adını vermeyeceğim kişiyle karşılaşıyorsun ve ben de Açlık Oyunları'nda Katniss'i öldürmekten kaçınmaya çalışıyorum çünkü o harika biri."

Konuştuğlarımızı düşünürken bir süre birbirimize baktık. "Gerçekten hiç büyümedik, değil mi?" Nate düşündü.

"Hayır, gerçekten yapmadık."

"Çocuklarımız bizden daha olgun olacaklar."

"Muhtemelen. Kesinlikle Ocak. O zaten senden daha olgun."

Nate öç almak için ayaklarımı gıdıkladı ve ben çalışırken güldüm. Beni tuttu ve bacağımdan çekiştirdi, ben de kanepeden aşağı kaydım.

"Hey!" diye , bozulmasın diye biramı uzatıyordum.

Nate'in cevabı birayı üzerimden almak ve kendisinininkinin yanındaki sehpayı koymak oldu. Sonra üzerime doğru eğilerek bacaklarımı ayırdı ve gözlerimin içine bakarken bacaklarımı kalçalarına doladım. Bana gülümserken gamzesi parladı.

"Çok güzelsin, bunu biliyorsun."

Sırıttım. "Sarhoşsun."

"Yarım bira içtim." Başını iki yana salladı. "Ben sadece... bazen ne kadar güzel olduğunu unutuyorum ve sonra sana bakıyorum ve gülümsüyorsun. çocuklar ve senin güzelliğin göğsüme yumruk atıyor. Nasıl bu kadar şanslı olabildim Liv?" Kollarımı gömleğinin altından geçirip sırtına doladım ve sıcaklığını okşadım,

pürüzsüz bir cilt. "Senden bana sekste iyi olmayı öğretmeni istedim ve sen de çok nazik bir şekilde bunu kabul ettin. Gerisi tarih oldu."

"Doğru ya." diye sırttı, dudaklarıma bir öpücük kondururken hâlâ gülümsüyordu.

Ancak birden kaşlarını çattı ve geri çekildi. "Ne?"

"Çocuklarımıza asla aşık olduğumuz evin hikayesini anlatmayacağız."

Farkına varınca dehşete kapıldım, kabul ettim. "Asla."

"Sorarlarsa diye çocuklara anlatacak bir hikâyeye ihtiyacımız var."

"Şey..." Onu sıkıca kavradım. "Beni azdırmaya ve rahatsız etmeye başladın. Bunu yapmayı bitirebilir misin?"

Bir şey mi?"

Onun cevabı beni açlıkla öpmeye başlamak oldu.

"Mmm." Göğsünü ittim ve geri çekildi, kaşlarını çatarak bana baktı.

"Nerede yapmamız gerektiğini biliyor musun?"

"Burada yapacağımızı sanıyordum."

"Hayır, duşta yapalım. Uzun zamandır duşta seks yapmamıştık."

Bana şüpheyle baktı. "Bu bir taşla iki kuş vurmanın bir yolu olmaz, değil mi?"

"Hayır, çünkü duştan çıktığımızda yapacağımız şeyi yaptıktan sonra tekrar duşa ihtiyacım olacak, bu da daha fazla seks çünkü Bu gece yüksek sesle seks yap." kayarak çıktım. "Ve bu sözden nefret ediyorum. Bırakın iki kuşu, bir taşla bir kuşu neden öldüresiniz ki?"

Ertesi gün *iyi* bir ruh halinde olduğumu söylemek yanlış olmaz. Nate ve ben birlikte uzun ve çok harika bir duş aldık ve sonrasında beni o kadar kirletti ki tekrar duş almam gerekti.

Harikaydı.

Sabah uyandığımda doymuş ve tatmin ama kızları özlüyordum, bu yüzden büyükanneleri ve büyükbabaları onları okula bırakmak için şehre gelmeden önce kahvaltı sırasında Lily ve January ile konuştuk. Kızlarıma sarılmak için sabırsızlanıyordum.

O gece küçük melekler.

Ronan bariz bir şekilde iyileşen ruh halim hakkında yorum yaptı ama onun alayları bile benim negatiflik karşıtı güç alanımı delip geçemedi. Dünya iyiydi ve kimse bana farklı bir şey söylemeyecekti.

Tamam, yedek bölüm cezası yüzünden bana bağırmaktan vazgeçmeyen öğrenci belki de güç alanımda bir çentik açtı.

Personel odasında evrak işlerine gömülmüş, bağırıp çağıran öğrencinin alnımda yarattığı gerginliği silerken güçlü bir el yanımdan aşağı indi ve kulağıma tanıdık bir sesin "Öğle yemeği için boş musun?" dediğini duydum.

Koltuğumda geriye doğru sarsıldım, başım Nate'in burnunu ıskaladı. Şok içinde ona baktım. "Burada ne işin var?"

Elini uzattı. "Seni yemeğe götüreceğim."

"Çekimin var sanıyordum."

"Erken bitti."

Yavaş bir gülümseme dudaklarımı dürttü. "Demek buraya geldin? Beni yemeğe götürmek için mi?"

Sırıttı. "Uzun bir öğle yemeği yiyebileceğini düşünüyordum."

"Uzun bir öğle yemeği yiyebilir," diye araya girdi Ronan ve ben de Nate'in arkasını görebilmek için başımı eğdim. Ronan onun arkasında durmuş bana muzipçe sırıtıyordu.

"Ben yokken işleri halledebileceğinden emin misin?"

"Bu sabah olduğundan daha iyi bir ruh haliyle geri dönersen, senin için kesinlikle uzun bir öğle yemeğini karşılayabilirim."

"O kadar da kötü değilim," diye homurdandım.

Gözlerini devirdi ve uzaklaştı.

Nate bana bir kaşını kaldırdı. "Olivia Sawyer, huysuz bir patron mu oldun?"

"Asla." Ayağa kalktım ve kaşlarını kaldırışını taklit ettim. "Ben bir hanımefendiyim ve hanımefendiler asla huysuz olmaz. Bizler değişkeniz."

Kocam güldü. "Üzerine süslü bir isim yapıştır ama bu gerçekleri değiştirmez. Huysuzsun."

Eşyalarımı toplamadan önce ona bir sırtış attım ve eli kabul ettim. "Huysuz olmam senin suçun. Nate'im olmadan iyi değilim zaman."

Elimi sıktı. "Sana döndüm, bebeğim."

Her şey ve hiçbir şey hakkında konuştuk ve öğle yemeğinde onunla el ele caddede yürüyor olmak beni hem şaşırttı hem de çok mutlu etti. Düzenli programımızın çok dışındaydı ve bunu bana teklif etmesine bayıldım.

Bir otelin önünde durduğumuzda kafam karışmış şekilde otele baktım. "Burada güzel bir restoran var mı?"

Nate cevap vermek yerine elimi tuttu ve bana yol gösterdi. Butik otelin muhteşem giriş kapısının içinde. Resepsiyona yaklaştığımızda, "Bilmiyorum," dedi sonunda. "Ama oda servisi yapıyorlar."

Nate güzel resepsiyon görevlisine, "Bay ve Bayan Sawyer için erken giriş" deyince dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

Bizimle birlikte check-in işlemlerini yaptı ve sonra bize oda anahtarımızı verdi.

Asansöre bindiğimizde dönüp kocama baktım. "Öğle yemeği Zamanında giriş yaptık. Muhtemelen sahte isimlerle giriş yaptığımızı düşünüyorlar. Bir ilişkimiz olduğunu."

Sırıttı ve göz ucuyla bana bir bakış attı. "Muhtemelen." "Nate."

"Ne? Ne düşündükleri umurumda bile değil." Kapılar hızla açıldı ve Nate beni asansörden şimdi daha büyük bir aceleyle çıkardı. "Eğer seni odamıza almazsam," gözleri kapı numarasından kapı numarasına gidip geliyordu, "Bu gece

önümüzdeki on saniye içinde seni koridorda becereceğim."

Uyarılma tenimi kızarttı. "Sana ne oldu böyle?"

"İşte " Durdu ve beni bir kapıya doğru itti, bir eliyle belimi sıkarken dudaklarımı dudaklarının altında ezdi. Kapı arkamda tıkırdayarak açıldığında diğer eliyle kapıyı açtığını fark ettim ve öpüşmeyi keserek topuklarımın üzerinde geriye doğru sendeledim. İçeri sürüklenirken kalbim göğsümde çarpıyordu, kapı arkamızdan çarparak kapandı.

"Na-" beni tekrar öptüğünde adı kesildi.

"Farkında mısın," diye öptü beni, farkındayım," daha fazla öpücük, ardından ceketimi omuzlarımdan itti, "dün gece," ceketim yere düşerken çenemi, boynumu öptü, "ilk kez," dudaklarım tekrar onun dudaklarına yapıştı, "uzun zamandır," bluzumun düğmelerini kopardı, "birlikte "Eteğimin fermuarının sesi odanın içinde yankılandı," dedi, "seksin tadını çıkarmak için." "Öyle miydi?" Dedim ama kelimeler onun sıcak dudaklarında mırıldandı.

Nate eteğimi yavaşça bacaklarımdan aşağı kaydırmak için geri çekti. Eteğimden ve gözlerinin bacaklarımda yavaşça gezinmesini izledim. Bana baktığında gözleri ateşten simsiyah olmuştu. "Seks her zaman harikadır bebeğim, ama dün gece Eski günlerdeki gibi."

Başımı salladım, hatırladıkça ürperiyordum.

"Bitmesini istemiyorum," diye fısıldadı kısık sesle. "Buna ihtiyacının hiç bitmesini istemiyorum çünkü hiçbir zaman bitmeyeceğini biliyorum."

Muhteşem yüzünü ellerimle kavrayabilmek için eğildim. "Buna ihtiyacım hiç bitmedi. Asla, Nate."

"Bana ne istediğini söyle?"

Dudağımı ısırdım ve başparmağımı ağzının üzerinde gezdirdim. "Benim kirli Nate'im," diye fısıldadım şefkatle.

Başparmağımı şakacı bir şekilde ısırdı. "Beni istediğini zaten biliyordum." "Öyle mi?" Sırıttım. "Sertliğim belli oluyor mu?"

Güldü, gözleri neşe ve çok daha fazlasıyla parlıyordu. "Ellerimi bacaklarının arasına sokarsam, seni ıslak ve arzulu bulacağım. Sana söyleyeceğim

Başka bir şey olursa," elini bacağımın içinde gezdirdi, "Ukalalığını sikip atarım senin."

Parmakları külotumun altından kayarken zevkle iç çektim. "Seni suçluyorum." İnledim, içime doğru itti. "Egomu şişirdin."

Karnıma tatlı bir öpücük kondurdu ve başını kaldırıp bana baktı. "Her şey doğruysa ego değildir."

Kıkırdadım ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Kendine böyle mi söylüyorsun bebeğim?"

Bana göz kırptı ve bu *çok sıcaktı*. "Bunu biliyorsun."

"Bu kadar gevezelik yeter," diye takıldım, "Eğer yasak bir ilişki yaşıyorsak gitsek iyi olur." Nate parmaklarını içimden çekip ayağa kalktığında ve kabaca kollarının arasına alıp yatağa fırlattığında kahkahalarım ciyaklamalara dönüştü.

Onun şakacılığına sırıtarak yatağa uzandım. "Al beni!" Nefes nefese ve melodramatik bir şekilde haykırdım. "Saat gece yarısını vurmadan ve ben zavallı bir hizmetçi kıza dönüşmeden önce."

Gömleğini çoktan çıkarmış olan Nate, pantolonunun düğmelerini durakladı. "Sindirella'yı kirletemezsin."

Kıs kıs güldüm. "Neden olmasın?"

"Çünkü çocuklarımız izliyor."

Yüzündeki dehşet ifadesi karşısında histerik kıkırdamalara boğuldum. "Ne?" Kollarını kavuşturup kaşlarını çatarak bana baktı.

"Sen!" Nefesimi tutmaya çalıştım. "Sen çok sevimli bir babasın." Yüzü düştü. "Yatak odasında o kelimeyi kullanma."

Gülmemek için kendimi zor tutarak, "Ne? Baba?"

"Kes şunu."

"Hadi, baba."

"Seni uyarıyorum, ereksiyonumu kaybedeceğim!"

O kadar çok gülmeye başladım ki karnım ağrıyordu.

" bu!" diye ve Nate kolunu bileğime dolayıp beni yataktan aşağı, kendisine doğru çekerken şaşkınlıkla bir nefes verdim. Üzerime srnd, bileklerimi kavradı ve başımın yanında sabitledi.

Kahkahalarım kesildi ama o bana bakarken ben hala sırtıtıyordum. dudakları seğiriyordu. "zr dilerim," diye fısıldadım, sesimde hâlâ yoğun bir eğlence vardı. "Bitti mi?" diye fısıldadı.

Başımı salladım.

"Güzel. şimdi seni yalayacağım ve sırayla meme uçlarını emip yalamadan önce seni parmaklayacağım."

Karnımın alt kısmından lezzetli bir dalga geçti ve sözleri karşısında bacaklarımın arasındaki ıslak sıcaklığı hissettim. "Ve sonra?"

"Sonra sikimi yavaşça içine sokacağım, santim santim, sana işkence ederek. Yavaş, kolay, ulaşamayacağın bir yerde tutacağım... ta ki seni sikmem için bana yalvarana kadar." Elleri bileklerimi sıkıca kavradı ve bacaklarımın arasında sert sikiinin sıcaklığını hissettim.

"Diğer şeyleri sonra yaparsın." Bacaklarımı açtım ve onu kendime daha çok bastırmak için kalçalarımı eğdim. "Bana sikini ver. şimdi."

"Benim pis Liv'im," dedi hışımla ve sonra kendini konumlandırırken ellerimi yatağın daha bastırdı.

Onun sıcaklığını hissettim, yavaşça içime bastırdım ve dolgunluğun çarpıcı hissiyle zevk üzerimde dalgalanmaya başladı.

"Nate," diye yalvardım.

girip çıkmaya başladığında hafif yanma tamamen hafiflerken, zevk acısıyla haykırdım. Bacaklarım açılmıştı ve kocamdan ve onun vücuduma yaptıklarından başka hiçbir şey yoktu. İçimdeki lezzetli basınç artmaya başladı ve nefesim daha yüksek sesle çıkmaya başladı, ığlıklarım istemsizce dudaklarımdan dökülüyordu.

"Liv," diye inledi Nate, muhtemelen yarı yaşındaki çoğu erkekten daha fazla dayanıklılık ve güçle beni alırken kalçaları bana çarpıyordu. "Bebeğim, siktir, bebeğim."

"Evet." Kalçalarımı onunkilere doğru geri salladım, o kadar büyük bir coşkuyla artan itişlerine doğru dalgalandım ki yatak başlığı otelin duvarına çarpıyordu. "EVET!" Orgazmım içimi yırtarken haykırdım.

Üç orgazmdan sonra Nate'in omuzlarına tutunarak jöle gibi olan bacaklarımı ayakkabılarımı giyebilecek kadar uzun süre sabit tutmaya çalıştım.

Uzun öğle yemeğim bitmişti.

Hayatımın en güzel öğle yemeği molasıydı.

Ayaklarım ayakkabıların içine girer girmez Nate bir kolunu belime doladı ve beni kendine doğru çekti. "Bunu her hafta yapmalıyız."

"Ne? Otel seksi mi?"

Başını iki yana salladı. "Öğle yemeği."

"Şey..." Sırıttım ve kollarımı omuzlarına doladım. "Teknik olarak öğle yemeği yemedik."

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Burnunu benimkine sürttü ve iç çekti. "Haftada bir kez birlikte öğle yemeği yemek için zaman ayırmalıyız."

Kendimi sıcak ve duygusal hissederek başımı salladım. "Bunu çok isterim."

"Güzel." Paltoma uzanmak için geri çekildi. "Seni geri götürsem iyi olacak."

Paltoyu giymeme yardım etti ve sonra beni tekrar kendine çekti, sırtımı göğsüne yasladı. Dudakları kulaklarıma değdi ve sonra fısıldadı, "Sevgililer Günün kutlu olsun Liv."

Bu kavrama karşı gösterdiği ani olumlu yaklaşımı merak ederek gülümsedim. "Sevgililer Günü dündü."

Nate beni kollarının arasına aldı ve sırttı. "Seninle her gün Sevgililer Günü."

Ben de sırttım. "Nate Sawyer, seni büyücü seni."

"İyi bir cümleydi, değil mi?"

"Müthiş bir cümleydi." Elini tuttum ve onu kapıya doğru yönlendirdim. "Bunu neden ben düşünemedim?"

"Bu gece telafi edebilirsin."

"Daha fazla seks mi?" Koridora çıkarken kuşkuyla "Daha fazla seks mi?" dedim. "Vücutlarımız bunu kaldırabilir mi?"

"Önce yakıt ikmali yapmamız gerek." "O zaman seks olsun."

El ele asansöre doğru yürüdük, tatmin ve dolup taşıyorduk. Asansöre bindiğimizde neredeyse kendi kendime mırıldanıyordum. Berbat asansör müziği bile ruh halimi bozamamıştı.

"Yani..." "Perili bir yatakta mı seks yapmayı tercih edersin yoksa gerçek kumdan çakıl taşları ve çamura benzeyen kumun olduğu bir plajda mı?" diye sordum.

"Duruma göre değişir... Yatağa musallat olan kim?" Nate dönüp benimle göz göze geldi. 'Üçlü' kelimesinin gözlerinde neşeyle parladığını görünce şöyle dedim,
"Jimmy Stewart."

Küçük bir çocuk gibi yüzünü buruşturdu. "Spoil sport."

Asansörün kapıları pıt açıldı ve bizimle aynı paylaştan kadın ikimize de dehşet dolu bir bakış attıktan sonra hızla önümüzden çıktı.

Nate ve ben birbirimize bakmak için yavaşça döndük ve bakışları üzerimize çektik.

diğer otel müşterileriyle kol kola girip gülerek oradan çıktık.

tüm lanet yol boyunca.

Hannah ve Marco

Gün için toparlanırken koridorda konuşan iki meslektaşımın sesi kulaklarıma geldi ve beni gülümsetti.

Liselilere İngilizce öğretmeye ilk başladığımda benim için nasıl bir şey olduğunu düşündüm. Ailelerin görmediği uzun saatler. Duvarımdaki saatin akşam saat yediyi gösterdiğini görmek için sonunda not tutmaktan ve plan yapmaktan nasıl başımı kaldırdığımı, meslektaşlarımdan çoğu yıllar önce ayrıldığı için etrafımdaki okulun nasıl ürkütücü bir şekilde sessiz olduğunu.

Marco hayatıma geri döndüğünde her şey değişti.

Uygun bir saatte evde olmamı isteyen bir kocam ve çocuklarım vardı.

Olmak istedim.

Çocuklar bir saat önce son zille birlikte okuldan ayrılmışlardı ve artık arabama binip beni bekleyen kocamın yanına vaktim gelmişti.

Sevgililer Günü'nü kutlamak. Joss ve Braden'dan bu yıl bebek bakıcılığı yapmalarını istemek dışında pek bir şey planlamamıştık (gelecek yıl onların, Marco'nun ve benim sıramızdı), böylece Marco ve ben birbirimizle biraz sessiz zaman geçirebilecektik.

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsedim. Ya da o kadar sessiz bir zaman değil. Göz kırp, göz kırp, dürt, dürt. Kendime gülerek koridorda dolaştım.

Nish ve Barbara, arkadaşlarım ve meslektaşlarım, dışarıdaki gevezelerdi. Bana gülümsemek için döndüler. "Eve bu kadar erken mi gidiyorsun?" Nish muzipçe sırtarak, "Eve mi gidiyorsun?" dedi.

Omuz silktim. "Bugün Sevgililer Günü."

"Sanki unutabiliriz de," dedi Barbara kuru bir sesle, bugün okulda yaşadığımız drama atıfta bulunarak.

"Rochelle Muir'in Stacy Abernathy'nin kafasındaki gerçek saçları kopardığına hâlâ inanamıyorum." Nish yüzünü buruşturdu.

"Ve Michael Steel'in üzerine." Başımı tiksintiyle salladım. "O çocuğu sayamayacağım kadar çok kızı öperken yakaladım."

Nish ve Barbara hep bir ağızdan, "Dördüncü sınıflar," diyerek beni güldürdüler.

"Ben dördüncü sınıf değilim. Kocacığım la sakın bir gece geçirmeye gidiyorum. Size de aynısını yapmanızı öneririm." Onlara göz kırptım ve ben koridorda yürürken onlar da güldüler.

"Benim kocam da seninki gibi olsaydı ben de yapardım!" Barbara arkamdan bağırdı.

Sırıttım ve omzumun üzerinden ateş ettim. "Onda yakışıklılıktan daha fazlası var. Ellerini çok iyi kullanıyor."

"Senden nefret ediyorum!" O da bağırdı.

Gülerek koridordan çıktım.

Dışarıda, henüz donuklaşmaya başlayan berrak, taze bir öğleden sonra vardı.

Güneş yaklaşık bir saat içinde batacaaktı. Gökyüzüne baktım ve baharın gelmesini diledim. Kışın kısa günlerinden bıkmıştım.

Başımı arabama doğru çevirdiğimde göz ucuyla bir şey, ya da biri mi demeliydim, gördüm. Tekrar okul kapısına baktım ve nefesim boğazımda düğümlendi.

Elleri cebinde, kapıya yaslanmış duran kocam Marco'ydu.

İçimde bir merak uyandı ve yavaşça ona doğru ilerledim, onu gördüğümde kalbim göğsümde hızlandı.

Bu duygu beni hiç terk edecek mi? Onu her gördüğümde hissettiğim o beklenti ve sevinç duygusu.

Umarım değildir.

Marco bana doğru bir adım attı ve bakışlarım onun uzun bedeninde gezindi. Güzel siyah botlarını, koyu renk kot pantolonunu, şık kruvaze yün ceketini ve Noel için ona aldığım ekose atkısını giymişti. Şunlar vardı Eşarbındaki maviler ve yeşiller, gözlerinin mavi yeşilini ortaya çıkaran renkler. O büyüleyici gözlere kapılmıştım. Onun gözlerinden sonra Marco'da fark ettiğiniz muazzam boy ve yapı. Teninin güzel karamel rengiyle öylesine çarpıcı bir tezat oluşturuyordu ki, neredeyse kıskanacaktım.

Onu kapıda dururken görünce, küçüklüğümüze döndüm ve otobüsü kaçırmadığımdan emin olmak için beni okul kapısında beklerdi. Otobüsü kaçıırırsam da her zaman benimle eve kadar yürürdü. "Eve sağ salim döndüğünden emin olmak istedim," dedi küçük bir alaycılıkla. dudaklarını büken bir gülümseme.

Ani nostaljisi karşısında sıırttım. "Çok ." Ellerini uzattı. "Araba anahtarları?"

Kıkırdayarak onları uzattım. Marco onları aldı ve sonra elimi tutup beni arabama götürmeye başladı. İçeri girdiğinde uzun bacaklarını sığdırabilmek için koltuğumu ayarlamak zorunda kaldı. Ben 1.80 boyunda uzun bir kadındım. Marco benden yaklaşık 15 santim daha uzundu.

Arabayı çalıştırdı ama arabayı park ettiği yerden çıkarmak yerine bana baktı.

Ciddi ifadesine merakla gülümsedim. "Ne?"

"... şu kapıda durur ve otobüsü kaçıırman için dua , böylece seni eve bırakabilirdim."

Vites koluna doğru eğilerek parmak eklemlerimin arkasını yanağında gezdirdim ve ağzına yumuşak bir öpücük kondurdum. Geri çekildiğimde fısıldadım, "Bazen otobüsü bilerek kaçıyorum."

Marco kıkırdadı ve ben de koltuğuma oturup onun küçük arabamı kolaylıkla idare edişini izledim. O kadar iri bir adama göre çok zarifti.

Arabayı sürerken sessizdik, tanıdık bir sessizlik vardı.

Marco ilk tanıştığımız zamanki korkak, suskun, düşünceli genç çocuktan çok değişmiş olmasına rağmen, hala çok konuşkan biri değildi. Onda sevdiğim şeylerden biri de buydu. Onunla sessizce oturabilir, son derece rahat ve huzurlu olabilirdim.

Bizi şehir merkezinin güneyinde daha sakin bir bölge olan Morningside'a götürdüğünü fark ettiğimde kaşlarımı çattım.

zar zor karşılayabildiğimiz bir evdi. Evi hem çok sevdiğimiz için hem de Dylan'a daha yakın olmak için almıştık. Dylan benim üvey oğlumdu. Marco onu yedi yıl kadar önce eski kız arkadaşı Leah'dan almıştı. O ve kocası Graham Morningside'da yaşıyorlardı ve onlara bu kadar yakın olmak Dylan için daha kolaydı.

"Sophia ve Jarrod, Joss ve Braden'la birlikte," dedi Marco aniden. "Onları daha önce bırakmıştım."

Göğsümde küçük bir sızı hissettim. Oğlumuz Jarrod sadece altı aylık, kızımız Sophia ise sadece iki buçuk yaşındaydı. Onlardan ayrı kalmak bana zor geliyordu ve kendime bunun sadece birkaç saatliğine olduğunu hatırlatıyordum.

"Peki nereye gidiyoruz?"

Bana hızlı ve muzip bir sırıtış fırlattı, ben de karşılığında gülümsedim. "Göreceksin."

Sabırla bekledim, ama bizi şu adrese götürürken beklentiyle doluydum Stockbridge ve Dean Village yakınlarına park etti. Emniyet kemerini çözerken, "Burada park halinde kalmak bir servete mal olacak," dedim.

"Buna değer." Bana yine o sırıtışı attı ve arabadan inerken gülerek başımı salladım.

Kapım arkamdan kapanır kapanmaz Marco elimi tuttu ve beni sokağın aşağısına doğru götürmeye başladı. hızla bir aşinalık duygusu çöktü ve daha önce bir kez ziyaret ettiğimiz küçük bir halk bahçesi olan Douglas Bahçeleri'nin girişinde durduğumuzda, soru soran kocama baktım.

"Tekrar yap," dedi.

Kastettiğini düşündüğüm şeyi kastetmiş olamaz.

Beni nazıkçe içeri çekerek bahçeleri boş bulduk. Bahçenin arka yakın bir yerde, çocukluğumuzun unutulmaz bir gecesinde Marco'yla oturduğumuz bankın yanında Marco'nun teyzesi Gabby duruyordu. Yere kurduğu piknik masasına peçete koyarken dönüp bana bakıyordu. Peri ışıkları bankın etrafına ve yersiz görünen ve bu nedenle oraya özellikle bunun için getirildiği anlaşılan saksı bitkisinin etrafına sarılmıştı.

Gabby sırtarak, "Ben gidiyorum o zaman," dedi ve Marco onun yanağına bir öpücük hızla bahçeden çıktı.

Şaşkınlıkla başımı salladım ve güzel pikniği işaret ettim. "Neden?"

Beni battaniyenin üzerine yatırdı ve içinde yiyecek olan piknik sepetini yolumuzdan çekti. "O gece," dedi, sesi içtenlikle kalınlaşmıştı, "Bana buraya geldiğin gece... seni sevdiğimi anladığım geceydi."

Vay, vay... Büyük ihtimalle gezegendeki en romantik kocaya sahiptim. "Beni şaşırtıyorsun," diye fısıldadım, etrafta kurduğu düzene bakarken. "Seninle sakın bir gece geçirmeyi umuyordum ama bu..." Ona uzandım ve beni otomatik olarak kucağına çekti ve rahatladım, pozisyonumu değiştirdim, böylece ona biniyordum. Bu dar eteğimi bacaklarımdan yukarı itmek anlamına geliyordu ama umurumda değildi, etrafta ondan başka beni görececek kimse yoktu. "Beni ne kadar sevdiğini bilmediğim bir günün geçmesine asla izin vermediğin için teşekkür ederim."

Refleks olarak kollarını bana doladı.

"Umarım ben de sana aynısını veririm." Yanağını okşadım, cevabı bulmak için gözlerini aradım.

Bana olan sevgisi, giderek artan bir ateşle birlikte herkesin görebileceği şekilde ortadaydı. "Seviyorsun, bebeğim."

Ağzımı onunkinin üzerinde gezdirdim ve eli sırtımdan enseme doğru kaydı, böylece daha derin bir öpücük için beni kendine doğru tutabildi. Bu öpücük içimi ısıttı.

Marco'nun ereksiyonunu bacaklarımın arasında hissetmem uzun sürmedi.

Meme uçlarım sütyenime karşı sıkılaştı ve içime doğru karıncalanma hissi veren bir uyarılma hissettim. Öpücükten geri çekildim, yanaklarım kızarmıştı. "Burada yapamayız," diye fısıldadım.

Marco'nun elleri belimden aşağı kaydı, kasıtlı olarak yavaşça, kasıtlı olarak baştan çıkarıcı bir şekilde, kalçalarımın üzerinde durana kadar. Parmakları zaten kıvrılmış olan etek ucumun altına girdi ve onu belime kadar itti, serin hava etrafıma doldu ve beni titretti. "Kimse Burada," dedi dudaklarıma karşı yumuşakça.

Bu düşünceyle karnım döndü. "Eğer yakalanırsak..."

"Burada kimse yok."

"Bu bir suç," diye fısıldadım çılgınca, parmakları iç çamaşırlarımın üzerinden geçerken. Ona daha iyi erişim sağlamak için kendimi biraz yükselirken buldum. Başparmağı klitorisimi ararken iki parmağını içime sokarken "Marco," diye nefes nefese kaldım.

"Burada kimse yok," diye tekrarladı, sesi artık uyarılmaktan boğuklaşmıştı.

"Yemek mi?" Nefes aldım, duyularımı zapteden zevke konsantre olmaya .

"Gelmeni sağladıktan sonra da burada olacaksın."

İçimdeki gerilim arttıkça inledim ve kalçalarımı parmaklarının itişlerine karşı esnetirken alnımı onunkine yasladım.

"Marco," diye nefes aldım yaklaşırken. Ellerim kot pantolonunun fermuarını bulmak için aramızda dolaştı. "İçime gir."

İkinci kez sorulmasına gerek yoktu.

Hızla kendini kurtardı ve ben de kendimi dizlerimin üzerine kaldırdım, aceleyle iç çamaşırımı çıkardım. Yolumdan çekilir çekilmez ona içimde rehberlik ettim ve yavaşça aşağıya indim.

"Marco," diye nefes aldım, o güzel dolgunluğun beni ele geçirdiğini hissediyordum.

Omuzlarını kavradım, siki içimde kayarken gözlerinin nasıl karardığını izledim. Parmakları kalçalarımı ısırırken ben olabildiğince alçaldım ve kendimi tekrar yukarı kaldırdım. Kollarımı boynuna doladım ve onu öpebilmek için bizi aynı hizaya getirdim.

Öpüşmemiz erotik bir hal alıp vücutlarımızın ritmini taklit ederken nefes alış verişlerimiz kontrolden çıkmıştı.

Sonra içimdeki gerilim kırılma noktasına ulaştı ve orgazm üzerimden geçerken sertleştim ve ağzına doğru inledim. İç kaslarım onun etrafında dalgalandı ve onun cevap veren içimde titreştiğini hissettim, aynı zamanda sıcak salınımı beni doldurmadan önce içimde daha da kalınlaştığını hissettim.

Nefesimi geri almak için mücadele ederken gözlerinin içine bakmak için geri çekilerek etrafında döndüm.

"Şey," diye sııttım, kendimi durgun ve tatmin olmuş hissediyordum, "Bu beklenmedik bir şeydi.

Yakalanabileceğimiz gerçeği durumu şaşırtıcı derecede sıcak hale getirdi."

Yumuşak bir şekilde güldü, başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirirken bakışları şefkatliydi. "Seninle her zaman sıcak."

Yavaşça kalkmadan önce memnuniyetle gülümsedim. İçimden çıkarken komik bir şekilde dudak büktüm ve o da kıkırdadı. Tüm giysilerimizi sıraladık.

Evli bir çiftin rahatlığı, sanki herkesin bizi görebileceği halka açık bir yerde seks yapmamışız gibi. Pervasızcaydı, muhtemelen

Aptalca, ama siktir , Sevgililer Günü'ydü ve sıcak ve ve bundan çok keyif aldım.

Kendimi biraz fazla beğenmiş hissederek, toplayabildiğim tüm ağırbaşlılıkla piknik battaniyesinin üzerinde Marco'nun yanına yerleştim. Bir İtalyan restoranının sahibi olan amcası Gio'nun bize hazırlamış olması gereken hamur işlerini bana uzatırken bana baktı.

"Ne?" dedim. Ani yoğunluğunu merak ederek "Ne?" dedim.

Rahatlarken başını salladı, uzandı, yarı yan yattı, sağ dirseği vücudunun üst kısmını tutuyordu, böylece konuşabiliyor ve yemek yiyebiliyordu. "Sadece senin hakkında herkesten daha fazla şey bilmem hoşuma gidiyor, hepsi bu."

"Ne? Sokaktaki kadın ama yataktaki ucube kısmı mı?" Marco bir kaşını kaldırdı. "Az önce bana Usher'dan alıntı mı yaptın?"
Gülmemek için kendimi zor tuttum. "Olabilir."

"Ben olsam demezdim." Omuz silkti. "Ama bende senden kimsenin olmadığı parçalar var... Bu hoşuma . Tıpkı senin bende başka hiç kimsede olmayan ya da olmayacak parçalara sahip olduğun gibi."

"Ben de beğendim."

Başını salladı, Gio'nun bize verdiği lezzetli yemekten bir ısırık almadan önce bundan memnundu. Arkadaşça bir sessizlik içinde yemeğimizi yerken, gözlerim yıllar önce oturduğumuz banka kilitlenmeden önce etrafıma baktım.

Orada oturmuştuk ve bana o zamanlar küfürbaz amcasından bahsetmişti. Yaşlandıkça yumuşamıştı ama Marco'nun yanında nasıl davrandığını bildiğim için ona karşı samimi olmak uzun zamanımı almıştı. O gece Marco bana Amerika'yı neden terk ettiğini, hayatın onun için ne kadar yalnız olduğunu anlatmıştı. Onun için çok üzülmüştüm. Orada oturup saatlerce her şeyden ve hiçbir şeyden konuştuk ve konuştuğumuz şeylerden biri de mükemmel randevu fikrimizdi. Marco az önce kimseyle çıkmadığını söylemişti. Ama yine de benim mükemmel randevu fikrimin ne olduğunu bilmek istiyordu.

Hatırlayarak gülümsedim.

Tekrar bir araya geldiğimizde benim için mükemmel bir randevu ayarladı.

Ona baktığımda beni izlediğini gördüm. "O geceyle ilgili her şeyi hatırlıyorsun, değil mi?"

Başını salladı. "Her kelimesini."

Parmaklarımdaki kırıntıları fırçalayarak böreğimi bitirdim. "Bence arkadaş olarak başlamakla doğru şeyi yaptık."

"Ne demek istiyorsun?"

"Önce en iyi arkadaştık, değil mi? Bu da demek oluyor ki, yaşlandığımızda da hep olacağız. Arkadaşlığımız. Bence çiftleri her şeyden çok bir arada tutan şey bu."

Marco kaşlarını çattı. "Bu ne anlama geliyor?"

Bu yorumdan rahatsız olduğunu hissederek aceleyle açıklamaya çalıştım. "İnsanlar yaşlanır, tutku..." Doğru kelimeyi aradım, "*Seyrelir*."

Yüzünü buruşturdu. "Bunu söylemekten nefret ediyorum bebeğim, ama saçlarımız ağardığında benim azgın kığım hâlâ seninkini isteyecek."

Şimdi elimde tuttuğum görüntüye güldüm. "Anladığım kadarıyla bana bu konuda huzur vermeyi düşünmüyorsun?"

Homurdandı ve bana sert bir bakış attı. "Sanırım karşılıklı olacak."

Kıkırdayarak başımı salladım ve sepetteki köpüklü suya uzandım. Bu doğrudu. Gece boyunca seks yapmak için onu muhtemelen onun beni uyandırdığından daha fazla uyandırdım. O her zaman benden önce uykuya daldı çünkü ben uyumadan önce kitap okumayı severdim. "Çok fazla seksi kitap okuyorum." Omuz silktim.

"Ve bunun için Tanrı'ya her gün şükrediyorum."

Sophia ve Jarrod onları okuldan aldıgımızda uyuyorlardı. O gece Joss ve Braden'in evine gittik. Onları arabaya götürürken Sophia kıpırdanıp sızlansa ve biraz ağlasa da Jarrod hemen uyudu. Neyse ki Sophia arabanın hareket etmesiyle uykuya daldı ve Marco onu eve taşıırken ben de oğlum olan yumuşak, sıcak, uysal bebek sevinci demetini taşıdım.

Onları gece için yatırdıktan sonra kendi odamıza geçtik ve yatmaya hazırlandık. Kocamın yanına sürünerek girdim, yanına kıvrıldım ve başımı göğsüne yasladım.

Kolu bana dolandığında, eli kalçamda durduğunda memnun bir şekilde iç çektim.

"Gelmiş en iyi Sevgililer Günü için teşekkür ederim." Sessiz kaldı.

Başımı kaldırdığımda onu kaşlarını çatmış halde buldum. "Ne?" "En iyisi mi?" diye yüzünü buruşturdu.

"Um... evet," diye yanıtladım, yanıtı karşısında kafam karışmıştı. "Peki bunun üstüne nasıl çıkabilirim?"

Kahkahalarla başımı arkaya attım ve o sırtarak üzerime çıkarken kendimi sırtüstü yuvarlanmış buldum. Ellerimi onun sıcak ve sert sırt kasları. "Bunun için iki yıl daha endişelenmene gerek yok. Gelecek yıl benim sıram."

"Oh." Geceliğimin kayışını aşağı doğru sıyırmaya başlarken bacaklarımı ayırdı. "Aklında ne var?"

"Bu bir sürpriz." Serin hava fısıldarken nefesim kesildi. Geceliğimi belime kadar çekiştirirken göğüslerim. Meme uçlarım dikleşti ve Marco bunu bir davet olarak algıladı. Sıcak, ateşli ağzı sol meme ucumun etrafını sardı ve ben de otomatik olarak bacaklarımı beline dolayarak onu daha yakına çektim.

Başını kaldırdı ve bana yavaşça hınzırca sırıttı. "Gelecek yıl. Sen ve ben. Tek başımıza. Bu yatakta. Sen çıplaksın. Verebileceğin en güzel hediye Ben."

Kahkahalarla sarsıldım. "Erkekler çok kolay."

"Bunu biliyorsun."

Benim kahkahalarım onun öpücüğüyle çabucak yutuldu ve Jarrod'un ağlaması bebek monitörümüzü aydınlattığında tam da iyi şeylere başlamıştık.

Bir an için donup kaldık, hararetli, tahrik olmuş bedenlerimizin şehvet sersemliğinden çıkmak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Marco kendini benden kurtardı ve dışarı çıktı.

Yataktan kalkıp bir çift pijama altı giydi. ", " dedi bana. "Bir santim bile."

"Bir fahişe gibi yalan söylüyorum," diye homurdandım.

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama çok seksi, o yüzden olduğun kal."

"Yoksa ne olur?"

"Sadece yap." Hızla odadan çıktı ve birkaç kişi

Saniyeler sonra oğlumuzu bakarken bebek telsizinden onun derin mırıltılarını duydum.

Jarrod'a yatıştırıcı bir şekilde *fısıldadığını* karnım eridi ve sırf o kadar iyi bir baba olduğu için olduğum gibi kalmaya karar verdim.

Bir süre sonra odaya geri döndü ve kapının durdu. Beni yarı çıplak bir halde yatağımıza yayılmış görünce gözleri parladı. "Siktir," diye ısırıldı ve ben sırtıtmamak için dudağımı ısırarak zorunda kaldım.

Yine de gördü ve bu onu harekete geçirdi.

Daha ne olduğunu anlamadan çıplaktı ve yataktaydı, ben yine ona sarılmıştım ve o , beni doruğa götüren bir aciliyet ve ihtiyaçla içime giriyordu.

İki kere.

Daha sonra ona doğru kıvrıldım, bedenim ve zihnim memnuniyetle doldu, uyku bana kolayca geldi.

Başka bir ılık havayı aydınlattığında neredeyse dışarı ıkılmışım, bu sefer daha yüksek sesle ve daha kadınsı.

Marco'nun kollarından sıyrılmak için hamle yaptım ama o beni daha sıkı tuttu. "Ben giderim," dedi.

"Benim sıram," diye fısıldadım ve gitmeden önce omzuna bir öpücük kondurdum.

Atılmış geceliğimi çektim ve üzerine bir bornoz geçirdim ve halı kaplı koridordan evin diğerk tarafındaki kızımın odasına doğru yürüdüm.

Yatağında doğrulup yorganına sarılmıştı, odadaki gece lambası gözlerindeki yaşları gösteriyordu.

Bu manzara karşısında içimi bir sızı kapladı ve hemen yanına gidip onu kollarımın arasına aldım. "Bebeğim, sorun ne?"

"Anne," diye hıçkırdı ve bana sıkıca sarıldı.

Sadece bu gece uykusunun bölünmesinin onu kızdırdığını varsayabilirdim, bu yüzden yatak başlığına yaslandım ve şu hikayeyi mırıldandım Sonunda sıcak küçük bedeninin bana karşı gevşediğini hissedene kadar ona Külkedisi. Mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde onu rahatça yerleştirdim ve parmak uçlarımla geri ıktım.

Marco'yu uyandırmak istemediğim için yatağı geri döndüm ve yan tarafıma kıvrıldım.

İki saniye geçmeden şilte alçaldı ve kolunu etrafıma dolayıp beni içine çekerken sıcaklığını boyum boyunca hissettim.

"Angel iyi mi?" dedi uykulu bir sesle. "O iyi."

"Güzel." Boynumu öptü. "Seni seviyorum." Yumuşak horlamaları bu iki kelimenin hemen ardından geldi.

Göz kapaklarım yorgunluktan sarkarken gülümsedim. "Ben de seni seviyorum."

Shannon ve Cole

Gözlerim duvarda delikler açıyordu.

Son birkaç dakikadır iğnenin sesi duyulmamıştı ve Cole hâlâ, onu görünce gözleri hediyelerle çevrili bir Noel ağacına bakan bir çocuğunki gibi parlayan büyüleyici esmerle birlikte odasından çıkmamıştı.

Nefesimin altında homurdandım ve dirseğimi resepsiyon masasına dayayıp çenemi avucumun içine aldım. Duvara dik dik bakmaya devam ettim, kadınsı bir kıkırdama sesi duyduğumda bakışlarım tamamen parlamaya dönüştü.

Ofladım ve sandalyemi huzursuzca geriye ittim, sandalye agresif huzursuzluğumun gücüyle geriye doğru devrilmekle tehdit ettiğinde kendimi dengelemek için kollarımı salladım.

Diğer herkes Leith'te çalıştığımız dövme stüdyosu INKarnate' ayrılmıştı. Ben tam zamanlı resepsiyon görevlisiydim ve yazdan sonra sanat okuluna başlayana kadar da tam zamanlı resepsiyon görevlisi olmaya devam edecektim. Sonra yarı zamanlıya düşecektim. Nişanlım Cole, müdür ve baş dövmeciydi. Stu buranın sahibiydi ama artık nadiren geliyordu. En iyi arkadaşım ve eski ev arkadaşım Rae dövmeci ve dövme silme uzmanıydı ve Simon, muhteşem, alfa erkeği gey Simon, diğer dövmecimiz ve piercingcimizdi.

Her ikisi de bir saat önce evlerine, sevgililerinin yanına gitmişti. Neden? Çünkü Sevgililer Günü'ydü.

Aslında Cole'un ve benim birlikte ilk Sevgililer Günümüzdü... ve ben sabırsızlıkla sevgililer gününü beklerken o flörtöz, kıkırdayan bir afete dövme yapıyordu.

bitirmesi için.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve sokak lambaları ve geçen araçların farlarıyla yapay olarak aydınlatılmış caddeye doğru baktım.

Cole'un esmer kızla flört etmediğini kesinlikle biliyordum.

Her nasılsa, yaşadığım onca şeyden sonra, dünyada gerçekten seksi bir Yunan efsanesinden fırlamış gibi görünen (evet, *o kadar* muhteşemdi), bir Disney kahramanının ilkelerine, bir motorcunun tarzına ve tavrına, bir sanatçının ruhuna ve dürüst bir savaşçının onuruna ve becerilerine sahip olan tek adamı bulmayı başardım.

Cole'u nasıl mükemmel bir şekilde tanımlayacağımı çok düşünmüş olabilirim. Gerçekten *bir*

çok.

Elbette *mükemmel* değildi. Eğer mükemmel olsaydı.

Şimdiye kadar Sevgililer Günü randevum olmuştu, ama kesinlikle iyi olanlardan biriydi, bu yüzden ona dolaylı olarak güveniyordum.

Dövme koltuğunda seksi kadınlar varken bile. "Shortcake."

Cole'un dövme odalarının bulunduğu arka koridorun kapısında durduğunu görmek için etrafımda döndüm. "Evet?"

Başını odasına doğru salladı. "Müşterim kendini baygın hissediyor. Hiç çikolatanız var mı?"

Hmm. İçimdeki şüpheli taraf, bir kızın nasıl olup da kıkırdarken birden baygınlık geçirdiğini merak ediyordu. Bakışlarımı nişanlığımın üzerinde gezdirdim, onun çok uzun boylu, çok atletik yapısını inceledim. Dövmelerini, saçlarını ve o yüzünü. Ve o gözler. O yeşil gözler ki, iç çamaşırlarımı üzerimde eritebilirdi.

Evet, müşterisinin baygınlık geçirdiğine inanmıyordum. Tatlı tatlı gülümsedim. "Biraz getireyim."

O da bana gülümsedi. "Teşekkürler tatlım. Birazdan buradan çıkacağız."

Başımı salladım ve o da odasına geri döndü. Masamın arkasındaki dolapta duran mini buzdolabından çikolatayı kaptığım gibi stüdyoda insanların bakabilmesi için kurduğumuz aynalardan birine doğru koştum. Piercingler, dövmeleler ya da her neyse. Esmer kız randevusu için Cole'un odasına ilk girdiğinde ben de için elbisemi giymiştim. Sonra da gitmeye hazır olana kadar Cole görmesin diye ceketimle örtmüştüm.

Bu fikri dağıtmanın zamanı gelmişti. Paltomu silktim ve kanepenin üzerine bıraktım. Yansımama bakarak kendime dikkatli bir selam verdim. Bir LBD giyiyordum. Aslında en sevdiğimi. Cole beni siyahlar içinde severdi. Beni bu elbiseyle görmüştü ama tam olarak takdir edememişti. Çünkü birlikte değildik. Geçen yıl aramızda düşmanlık, yanlış anlama ve inanılmaz bir cinsel gerilim varken doğum günü partisinde giymiştim.

Bu sefer beni bundan kurtarması için ona bir şans vereceğimi düşündüm.

Elbisemle birlikte, kısa ve ince bacaklarımı daha uzun gösteren siyah süet botlar giyiyordum.

"Shortcake?" diye seslendi odasından.

Oops. Çok uzun sürdü.

Çikolatayı elime alarak arka koridora doğru yürüdüm, topuklarım fayans döşemeye . Cole'un odasının kapısında durduğumda onun bir taburede oturduğunu ve esmer kızın da sandalyesinde rahatladığını gördüm.

Solgunluktan eser yoktu.

Cole, elbisenin bir parçasını bile kaçırmamak için yavaşça içeri girerken beni görünce kaşlarını kaldırdı.

"Çikolata." Bir gülümsemeyi bastırarak ona uzattım.

Parayı aldı ve bile bakmadan müşterisine uzattı. "Hızlı değişim yasası ne zaman oldu?"

"Sen buradayken." Omuz silktim ve ellerimle elbisemi düzelttim. "Hazır olmak istedim."

"İyi karar," dedi, hâlâ beni yiyip bitiriyordu.

"Sevgililer Günü için bir randevun var mı?" diye sordu esmer kız, çikolatayı kemirirken gözleri benim üzerimdeydi.

Kendimi baygın hissediyorum. "Bayılanlar için" çikolatam boşa gitti. O çikolataya gerçekten ihtiyacı olan insanlar vardı!

"Var. Ama geç kaldı."

Cole bana bir bakış fırlattı, dudaklarının kenarları yukarı kıvrılmıştı. "Ne göt herif ama."

"Peki, ne yapacaksın?" diye omuz silktim. "Sence elbiseyi beğenecek mi?"

"Bence elbiseye bayılacak."

"Evet, iyi görünüyorsun," diye ekledi esmer kadın, gözlerinde çapkın bir ifadeyle Cole'a dönmeden önce. "Peki ya sen? Bu gece bir randevun var mı?"

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum.

Cole aptal değildi. Onunla her flört edilirdi. Onunla flört ettiğini biliyordu ve çikolatayı teslim ettikten sonra bu yüzden odadan çıkmadığımı da biliyordu. "Nişanlımla."

Neredeyse boğuluyordu. "Sen nişanlısın." Tamamen sinirlenmiş görünüyordu, sanki sinirlenmeye hakkı varmış gibi. "O şanslı bir kız."

"O biliyor." Cole'un aylar önce taktığı güzel elmasın parıldadığı sol elimi ona doğru salladım.

Ve sonunda her şey onun için bir araya geldi. Cole eğdi ve temizlik yapıyormuş gibi davranarak sırtışını gizledi.

"Oh, siz ikiniz." Aramızda eliyle işaret etti. "Doğru ya. Bunu kaçırmışım." Bana mahcup bir gülümseme verdi. "Sanırım sizi bekletiyorum. Ben gideyim."

"Sadece kendini daha iyi hissediyorsan," dedim içine enjekte edebildiğim kadar içten bir duyguyla. Oldukça iyi bir rol yapmıştım çünkü şimdi suçlu görünüyordu.

"Çok daha iyiyim, teşekkürler." Sandalyeden kalktı. "Parayı ödeyip buradan gideceğim."

"Ben hallederim." Nişanlığının sırtına baktım. "Sanırım ona bakım sonrası konuşmasını yaptın?"

Omzunun üzerinden baktı. "Ben yaptım."

"Tekrar teşekkürler Cole." Ona küçük bir el salladı.

"Bir değil." Meşgulmüş gibi davranmaya geri dönmeden önce başıyla onu .

Kapıdan çıkar çıkmaz gözlerimi devirdim ve onu takip ettim.

Ödemeyi yaparken esmerin yanakları utançtan kızarmıştı ve onun için gerçekten üzölmeye başlamıştım. O gittikten sonra Cole'un odasına geri döndüm ve kapı aralığına yaslandım.

Arkasını döndü ve bir anda ateşler içinde bırakan bir bakış attı.

"Onlara bekâr olmadığını açıkça belirtmen gerekiyor." Cole yüzünü buruşturdu. "Shannon, onunla flört etmiyordum."

"Bunu biliyorum. Ama ödeme yaparken yüzünü görmeliydin." Yüzümü buruşturdum. "Aslında onun için üzöldüm. Çok utanmıştı."

"Ne ki?" diye omuz silkti. "Eğer bir kadın benimle flört etmezse, bunu ilgilenmediği anlamına alırdım. Akli başında her insanın bunu anlayacağını düşünörsünüz."

"Gerçekten mi?" Kollarımı göğsümde kavuşturarak odaya girdim. "Çünkü seninle flört etmediğimi ve senin hâlâ bana asıldığını çok net hatırlıyorum."

Cole bir kaşını kaldırdı. "Shortcake, sözlerinle flört etmene gerek yoktu. Neredeyse nefes nefese kalmıştın."

"Çok küstahsın. Nefes nefese kalmamıştım."

"Nefes nefese kalmıştın." Başını salladı, hâlâ o gülünç ama günah kadar seksi sırıtışını sürdürüyordu.

Bacaklarımın arasındaki ve göğüslerimin kabarıklığındaki uyarılma hissini görmezden gelerek gözlerimi ona diktim.

Bu onun daha sert sırıtmasına neden oldu ve sonra iki kaşını da imalı bir şekilde kaldırdı. "Şu anda seni azdırıyorum, değil mi?"

"Evet, ama bu değil." Topuklarımın üzerinde döndüm ve dışarı çıktım.

"Nereye gidiyorsun?"

"Sevgililer Günü hediyeni almak için. Belki bu seni egondan uzaklaştırır."

Beni ana stüdyoya kadar takip ederken kahkahalarını duydum.

Masanın arkasındaki dolap çekmecesini açarak hediyesini çıkardım ve ona uzattım.

Cole yüzünde meraklı bir gülümsemeyle aldı. "Nedir bu?"

"Aç ve gör."

Paketi dikkatlice yırtıp çıkarırken heyecandan karnım zonkluyordu. Elindeki hediyeye bakarken kaşlarını kaldırdı.

"Eee?" diye bağırmamak için kendimi zor tuttum.

Çerçevelettiğim fotoğraftan başını kaldırıp baktı. "Nasıl?"

Cole'un evinde gerçekten harika siyah beyaz fotoğraflar vardı. Yatağının üstündeki benim favorimdi. Bir arabanın arka koltuğundan çekilmişti. klasik Amerikan üstü açık arabası. Sürücü profilden dönmüştü. Giydiği

Koyu renk havacı gözlükleri vardı ve can sıkıntısı içinde dünyaya dudaklarından dumanlar yükseliyordu. Arabanın ötesinde derin bir kanyon vardı ve arabanın kenardan sadece birkaç santim uzakta olduğu izlenimini veriyordu.

Cole'un fotoğrafları ne kadar havalı olursa olsun, hiçbirisi kişisel değildi. Cole'un elindekiler öyleydi.

Şehrin hemen dışında bir sahil köyü olan Longniddry'deki bir plajda ikimizin samimi bir çekimiydi. Geçen sonbaharda Cole'un kız kardeşi Jo, kocası Cam, kızları Belle ve en iyi arkadaşları Nate, karısı Olivia ve çocuklarıyla birlikte orayı ziyaret etmiştik. Cam ve Nate orada büyümüşlerdi ve ailem hala orada yaşıyordu. Muhteşem bir yerdi.

Her neyse, Nate bir foto muhabiri ve biraz da kamera delisiydi. O hafta sonu bir sürü fotoğraf çekmişti ve onları karıştırırken Cole ve benim bir fotoğrafımızı buldum ve o kadar güzeldi ki ondan benim için saklamasını istedim.

Bir adım daha ileri giderek bunu bastırdı ve profesyonel bir şekilde çerçeveletti.

Cole'a vermek üzere özel bir gün için saklamıştım.

"Nasıl?" dedi tekrar, gözleri şefkatle doluydu. "Nate."

"Elbette," diye mırıldandı ve tekrar fotoğrafa bakarak parmaklarıyla benim resmimi okşadı.

Titredim. "Hoşuna gitti mi?"

"Bayıldım," dedi, sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı.

Görüntü, sarıldığımız, öpüştüğümüz ya da buna benzer tipik sevimsiz, aşk dolu bir fotoğraf değildi. Bunun yerine sahilin bir kısmı boyunca uzanan taştan örülmüş bir duvarın üzerinde oturuyordum, bacaklarım sallanıyordu, ellerim kalçalarımın iki yanındaki taşı hafifçe kavırıyordu. Paltom açıldı ve rüzgârda hafifçe dalgalanıyordu; saçlarım ise her zamanki gibi vahşi ve özgür bir şekilde arkamda dalgalanıyordu. Cole'a bakıyordum, yüz ifadem yumuşak ve meraklıydı.

Cole kumların üzerinde, biraz önümde duruyordu, giydiği hafif cekette ceket için ellerini kot pantolonunun ceplerine . Başında Nate'in ona ödünç verdiği bir bere vardı ve kameranın ötesinde, su olduğunu bildiğim şeye memnuniyetle bakıyordu.

Genç, havalı, ilginç ve bana kalırsa biraz da seksi görünüyorduk.

"Daireye asabilirsin diye düşünmüştüm."

"Kesinlikle." Cole bana baktı ve sırıttı. "Bu çok havalı."

Boştaki koluyla beni kendine doğru çekerken kıkırdadım ve başımı salladım. "Ben de öyle düşünmüştüm. Yaşlanıp saçlarımız ağardığında geriye dönüp nasıl olduğumuzu hatırlayabilmemiz için bunun güzel olacağını düşündüm."

Beni usulca öptü ve tam stüdyonun kapısı açılırken bir şey söylemek için geri çekildi.

Kaşlarımı , davetsiz misafire kapandığımızı söylemek için arkamı döndüğümde patronumuz Stu'yu görünce durdum.

"Tam zamanında," dedi Cole.

Ne için zamanında? "Stu?" Ondan Cole'a baktım ve sonra tekrar ona . "Burada ne işin var?"

"Minik peri." Stu sırıttı. ", genç kız?" "İyiyim. Kafam karışık ama iyiyim. Ya sen?"

"İyi ki karım da Sevgililer Günü'nden benim kadar nefret ediyor." Kendi kendine kıkırdadı ve beni geçip Cole'a baktı. "Hazır mısın?"

"Ne için?" Sevgililer Günümün mahvolmak üzere olmadığını umarak Cole'un kollarından çekildim.

"Hediyeniz." Cole fotoğrafı dikkatle resepsiyon masasının üzerine koydu. "Stu senin adını göğsüme dövme yaptırıyor."

Bu büyük anons üzerine Stu ile birlikte arka odalara doğru yürümeye başladılar.

Benim adım mı? Göğsünde mi?

"Delirdin mi sen?" Topuklu ayakkabılarımla pürüzsüz fayanslarda kaymamaya çalışarak peşinden koştum. "Cole!" Cole'un odasını düzenlerken onlara yetiştim. "Lütfen konuşabilir miyiz? Sadece bir dakikalığına. "Cole! özel."

"Shannon-"

"Lütfen." Yalvardım.

İç çekti. "Stu, bir dakikaya geliyorum."

Stu bize bilmiş bilmiş sırtıttı. "Aynen öyle. Ona biraz akıl ver, küçük peri."

Bunu gelerek Cole'un elinden tuttum ve onu ana stüdyoya geri sürükledim. "Bunu yapmayacaksın."

Cole hemen bana ters ters baktı. "Bundan daha iyi bir tepki bekliyordum. 'Bu çok romantik Cole, beni göğsüne kalıcı olarak kazıyacak kadar sevdiğine inanamıyorum' gibi bir şey.

"Çok romantik." Güven vermek için elini sıktım. "Beni bu kadar çok sevmene bayılıyorum ama... ciddi olalım. Her şey . Ne olacağı hakkında hiçbir fikrimiz yok. Ve evet, umarım elli yıl içinde "Fotoğraf hâlâ elimizde," diyerek resepsiyon masasının üzerindeki fotoğrafı işaret ettim, "ve ona birlikte bakıyoruz. Ama bunu yapacağımızdan yüzde yüz emin değiliz. Bir dövme, Cole. Sonsuza kadar kalır."

"Ama biz sonsuza dek yaşayacağız. Evleniyoruz."

Eridim. "Biliyorum. Seni sevdiğimi biliyorsun. Ama dövme kötü bir fikir gibi görünüyor. Sanki bize uğursuzluk getiriyormuşsun gibi."

"Bize uğursuzluk mu getiriyorsun?"

"Mmmhmm."

Öfkeli bir iç çekti. "Bize uğursuzluk getirmiyorum, Shannon. Sen ve ben sonsuza dek birlikteyiz. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Ya sen?"

"Hayır, tabii ki hayır!" Ona doğru ilerledim, kollarımı sırtına doladım ve bakışlarıyla buluşabilmek için başımı arkaya yatırdım. "Pişman olacağın bir şey yapmanı istemiyorum."

Cevap olarak Cole kollarını öyle sıkı sardı ki her santimim onun her santimine bastırdı. "Asla pişman olmayacağım hiçbir şeyden sen."

Kendimi tekrar onun içinde erirken, teslim olurken bulduğumda, aklıma aniden bir düşünce geldi ve ağzımdan "Bunu 'S' yap!" diye çıkıverdi.

Cole'un kafası patlamam karşısında şaşkınlıkla geriye doğru sallandı. "Ne?"

"Dövme." Göğsünde kalbinin olduğu yeri okşadım. "Sadece bir 'S' yap. Beni temsil ettiğini bileceğiz ama bir şey olursa kolayca başka bir kelimeye dönüştürebilirsin."

"Hiçbir şey , ama-" Tekrar tartışmak için ağzımı açtığımı bildiğinden eliyle ağzımı kapattı, "Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse, sadece stilize bir 'S' alacağım."

Tenine karşı sırttım ve o da elini hareket ettirerek gülümsememe karşılık verdi. "Aklıma bir şey geldi," dedim, parmak uçlarımı teninde gezdirerek göğüs. "Bu iki katlı bir hediye."

"Peki bu nasıl?"

Kirli düşüncelerim içimi ısıttı. "Bu gece yeni dövmene dikkat etmen gerekiyor... bu da benim üstte olacağım anlamına geliyor."

Cole sessiz bir kahkaha attı. "Her şey planlarım dahilindeydi."

"Eminim öyledir." Onu öpmek için parmak uçlarımda ayağa kalktım. "Acele et ve bu akşamki yemeği atlayalım."

"Sirt üstü uzan." Siyah dar elbisem ve topuklu ayakkabılarımla ellerim kalçalarımda yatağın ayak ucunda durdum.

Cole'un dudakları, hiçbir şey giymeden önümdeki yatağa otururken tahrik edici bir eğlenceyle seğirdi. Ona kıyafetlerini çıkarmasını daha yeni emretmiştim, o da beni fazlasıyla tahrik eden şehvetli bir alaycılıkla bunu yapmıştı.

O muhteşem yeşil gözleriyle bana baktı ve sanırım her santimine dokunmak için can attığımı biliyordu. Göğsündeki yeni dövmesini koruyan streç filmle kaplı kare hariç her santimine. Kalbinin tam karşısında stilize edilmiş güzel bir 'S' harfi.

Dövmeye bakıp gülümsememek için kendimi zor tuttum ve talebimi yineledim. "Önce sen mi soyunacaksın?" dedi.

"Yatağa uzanmaya hazır ve istekli olana kadar olmaz."

Kıkırdadı ve dediğimi yaptı, ereksiyonu tüm dikkatini toplamıştı.

Bacaklarımın arasındaki ıslak kayganlığı hissederek dudaklarımı yaladım. "Sıra bende," diye fısıldadım, elbisemin fermuarını açarken meme uçlarımın sütyenimin kumaşına çarptığını hissettim.

Cole başını ellerinin üzerine koydu ve ateşli gözlerle beni izledi.

Önce elbiseyi çıkardım ve sadece sütyenim, iç çamaşırım ve siyah topuklu ayakkabılarımla dışarı adım attım. Saçlarım omuzlarıma döküldü ve botlarımın fermuarını açmak için aşağı uzanmadan önce Cole'un bir an için doymasına izin verdim.

Onları tekmeledim ve sonra sütyenimi açtım.

Kararmaya başlayan bakışları altında göğüslerim şişti ve meme uçlarım sert noktalar halinde sıkılaştı.

"Siktir," dedi usulca, vücudu gerilmiş ve uyarılmışlığı zonklayarak midesine doğru daha fazla gerilmişti.

İç çamaşırımı bacaklarımdan aşağı ittim ve sonra yatağa doğru süründüm, ellerim ve dizlerim üzerinde onun üzerinde ilerledim, yukarı doğru ilerlerken parmak uçlarım teninde gezindi

Ta ki ereksiyonuna gelene kadar.

Başımı eğdiğimde "Bücür," diye inledi.

Onu ağzıma aldığımda kalçalarının parmak uçlarımin altında gerildiğini hissettim. Dilim sikinin alt tarafındaki bir damar boyunca ilerledi ve Cole emmeye başladığımda heyecandan tıslayarak nefes aldı, başımı sallayarak ağzımın yavaşça yukarı ve aşağı kaymasını sağladı.

"Shannon," diye inledi dişlerini sıkarak ve kalçalarını pompaladı.

Onu serbest bıraktım, bakışlarım ikimiz de ana olayın tadını çıkardıktan sonra başladığım şeyi bitireceğime söz veriyordu. Ana olay için acele etmemeye çalışarak ve vücudumla buna karşı savaşarak, kıvrımlı gövdesi boyunca bir yol öptüm

vücuduna doğru sürünürken. Dizlerimi kalçalarının iki yanına koyduğumda, sikinin iç uyluğuma sürtündüğünü hissederek ürperdim. Dudaklarımı sağ meme ucunun üzerine bastırdım, sol tarafından kaçındım. Dilimi üzerinde gezdirdim, göğüslerimi avuçladığında iniltim vücudunda boğuldu, kendi gergin meme uçlarım onun dokunuşuna hevesliydi. Başparmakları onları okşadığında ürperdim, dudaklarımın arasından bir iç çekiş kaçtı.

"Shortcake," diye homurdandı Cole, meme uçlarımı parmakları ve başparmakları arasında sıkarken. Sağ eli karnımdan aşağı inip bacaklarımin arasına yöneldiğinde, seksime doğru fırlayan ısı çizgilerinden ancak kurtulacak zamanım oldu.

İki parmağı kaygan girdiğinde, sırtım kavislenerek sol elinin göğsüme daha iyi erişmesini sağladı ve kalçalarım sağ eline karşı kabardı.

"Sana ihtiyacım var." İnledim, onu yerinden oynatırken başımı salladım.
"Hepinize."

Kendimi onun üzerinde konumlandığımda kalçalarımı kavradı ve ben ona çarparken ikimiz de haykırdık, Cole'un kalçaları tepki olarak yataktan kalktı.

Hızlı bir şekilde lezzetli, basınç arttırıcı bir ritim bulduk ve benim Ellerimi yatağın üzerinde, kalçalarının yanında birleştirerek hafifçe geriye yaslandım, böylece siki en tatmin edici açıyla içime girdi. Yavaşça hareket ettim, kendimi orgazma doğru geliştirdim.

Ben ona binerken gözlerimiz birbirine kenetlendi, yüzündeki ışıltılı ifade karşısında kendimi seksi ve güçlü hissediyor, yeşil gözlerinin , sırtımda salınan saçlarımda nasıl karardığını izliyordum. Beni kavrayışı sıkılaştı, beni teşvik ediyordu. Aramızdaki sıcaklık arttıkça arttı, vücutlarımız terden kayganlaştı.

Karnımın alt kısmındaki sarmal zevk basınç oluşturmaya başladı, tutkumuzla eşleşen heyecanım arttı - aşkla dolu gözlerimiz, kontrolsüz nefeslerimin ve zevk miyavlarımdan sesi, sarhoş edici seks kokusu... ve Cole boşalmak için bana iniyor.

"Cole!" Haykırdım, vücudum onun uzunluğunda daha hızlı yukarı ve aşağı hareket ediyor, beni doruğa doğru acele ediyordu. Ben kaslarım Cole'un etrafında kenetlendi, zevk dalgaları onun sikinin etrafında dalga dalga yayıldı.

Uzuvlarım memnuniyetle erirken, Cole kalçalarını altımda pompalamaya başladı, sertleştiğini hissedene kadar beni sert itişlerine karşı kaldırdı İçime boşalmadan saniyeler önce.

Kavrayışı gevşedi ve gevşedi, göğsü hızlı nefesleriyle yükselip alçaldı.

Dövmesine dokunmamaya dikkat ederek üzerine eğildim ve onu öptüm - uzun, derin, tatlı bir öpücük, iç kaslarımdan onun etrafında sıkışmasına neden oldu. Konuşabileceğim kadar ayrıldım, o öpücüğünü yuvarlarken titriyordum. parmaklarını çıplak omurgamın üzerinde hafifçe gezdirdi. "İlk Sevgililer Günümüz başarılı geçti," diye fısıldadım ağzına karşı.

Başını salladı ve beni daha da sıktı. "Her biri öyle olacak." "Elli tanesi de mi?" Alay ettim.

"Emin olabilirsin, Shortcake. Burası," iri elleriyle belimi sardı, "her santimin benim. Sonsuza kadar." Göğsüne baktı ve sonra tekrar gözlerimin içine baktı, "'S' ya da 'Shannon'... olacak her zaman tek bir anlama gelir. O da seni sevdiğimdir."

İşaret parmağımla dövmenin etrafındaki alanı hafifçe daire içine alırken ona "Dövmeyi seviyorum," diye söz verdim. "Benim için de her zaman bu anlamı taşıyacak."

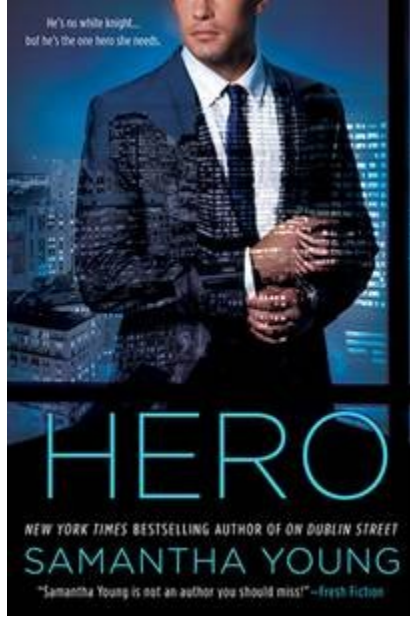
"Sevgililer Günün kutlu olsun, Shortcake." Beni usulca öptü. "Sevgililer Günün kutlu olsun, Cole."

SON

EĞER SEVİYORSANIZ

Braden, Adam, Cam, Nate, Marco ve Cole, Caine

Carraway ile tanışmak için sayfayı çevirin

[ŞİMDİ MEVCUT.](#)

<http://bit.ly/HERO-by-Samantha-Young>

Kahraman

Caine'in tuttuğu iç mimarın ona gönderdiği masraf listesindeki değışiklikleri tartışmaya çalışırken dişlerimi sıktım ve mümkün olan en sabırlı halimi takındım. Onu Nantucket'ta yeni satın aldığı yazlık evi yenilemesi için tutmuştu. Hafta neredeyse bitmek üzereydi ve haftayı iyi bir şekilde bitirebilseydim çok daha iyi olacaktı - kendini beğenmiş bir tasarımcı cadı ile tartışmak yerine.

"Sorunun ne anlamıyorum," dedi, kötü tavrıyla birlikte onu yumruklamak istememe neden olan o genizden gelen sesiyle.

Ona *sözlü olarak* yumruk atmaktan kaçındım. "Sorun şu ki, bu yenileme için yeni bir maliyet listesi göndermişsiniz ve Bay Carraway'in imzaladığı orijinal listeden on beş bin dolar daha fazla."

"Stil para ister, sevgilim."

" de bu, listelerin üzerinden geçiyorum ve bunun nerede olduğunu göremiyorum.

fazladan on beş bin dolar gidiyor ..." Birden yalnız olmadığımı fark ettim ve Caine'in ofisinden çıktığını görmek için sağıma baktım. başımda dikiliyordu, gözleri kızgınlıkla parlıyordu.

Ona temkinli bir bakış attım ama hattın diğer ucundaki sinir bozucu kişiyle pazarlık etmeye devam ettim.

Birden Caine'in iri eli göründü ve telefonun sesini kapatma düğmesine bastı. Sarsıntılı hareket onun sinirli olduğu konusunda haklı olduğumu gösteriyordu ve ben de ne yaptığımı merak ederek ona baktım. "Fazladan on beş gramı karşılayabilirim. Telefonu kapat. Şimdi."

Cık cık ettim. "Zengin olman insanların senden faydalanmasına izin vermen gerektiği anlamına gelmez." Sessiz düğmesine bastım. "Hayır, ben hâlâ buradayım," diye cevap verdim onun çılgınca tweet'lerine. "Nerede kalmıştım? . . ? Oh evet, tabii sen istemezsen

Müşterilerinizi kazıklamaya çalışan beceriksiz bir aptal olduğunuza göre, orijinal bütçeye sadık kalmanızı öneririm."

"Şey, ben ... nasıl ... Ben hiç-"

"Tamam o zaman." Telefonu kapattım ve öfkeli patronuma baktım.

"Neden alnında bir damar çıktı?"

"O karta ne yazdın öyle?" "Kart mı?"

Masumca söyledim.

Caine'in öfkeli yüzü ölümcül bir hal aldı. "Az önce Phoebe'den bir telefon aldım. Çiçekler için teşekkür etti, kartımın çok tatlı olduğunu ve yakında beni de görmeyi dört gözle beklediğini söyledi."

Çiçekli kartın üzerindeki mesajı değiştirmenin benim için ileri bir davranış olduğunu biliyordum ama bunun o kadar da büyük bir olacağını düşünmemiştim. Görünüşe göre öyleymiş. Caine aşırı sinirli görünüyordu ve itiraf etmeliyim ki bu beni biraz gerginleştirmişti. "Şey ... Ben sadece kartı bir tür selamla imzalamanın daha uygun olacağını düşündüm." Ona umutla gülümsedim.

"Alexa," diye uyardı.

"Bana Lexie diyebileceğini biliyorsun."

Caine gerçekten de hırladı.

"Tamam," diye açıklamak için acele ettim, "onlara 'Phoebe, bu gece seni görmek için sabırsızlanıyorum, Caine' yazdırdım. Ve"- tepkisine hazırlanmak için neredeyse gözlerimi kapatıyordum-"Sonuna küçük bir öpücük koymuş olabilirim."

Etrafındaki hava kızgınlıkla kabarmış gibiydi. "Ne?"

"Bir X. Bilirsin... bir öpücük..." Bir mojito ile Hawaii'ye geri dönmeyi dileyerek konuyu kapattım.

Caine aniden ellerini sandalyemin kolçaklarına koydu ve yüzünü benimkiyle aynı hizaya getirmek için eğilirken masaya doğru itti. O kadar yakındı ki gözlerindeki çikolata rengini görebiliyordum.

Tamamen siyah olmalarını engelledi ve ağız ... ağız benimkinden sadece bir inç uzaktaydı.

Ani hareketinin ve yakınlığının şokuyla nefesimi tuttum.

"Her şeyden önce," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, sert bakışları
"Bir mesajın sonuna öpücük koyacak bir adama benziyor muyum?"

Soruyu uzun süre zorunda kalmadım. "Pek sayılmaz."

"Pek sayılmaz." Başını salladı ve daha da yaklaştı, nefesi dudaklarımı havalandırdı ve bir nefes yutmama neden oldu. "İkincisi, eğer bir daha özel hayatıma karışırsan seni yok ederim. Anlaşıldı mı?"

"Şey, yok etmek oldukça nihai bir şey," diye kekeledim, "Yani, yani evet."

Gözleri parladı. "Alexa."

Bir açıklama yapmaya çalışmak için ona karşı verdiğim fiziksel tepkiyle mücadele ettim. "Sadece yardım etmeye çalışıyordum. Bunun daha romantik olacağını düşünmüştüm. Özür dilerim. Bir daha yapmayacağım."

"Hiç yardımcı olmuyordun," diye tısladı Caine. "Sanılanın aksine, çıktığım kadınları önemsiyorum. Bu da onları incitmek istemediğim anlamına geliyor. Ve

Bundan kaçınmamın bir yolu da bir kadına benden daha sahip olduğunu asla hissettirmemektir, çünkü kaçınılmaz olarak bu iş yürümeyecektir ve ben de onu kandıran piç olmak istemem. Phoebe'ye yaptığın şey beni o piç yapacak."

Bu berbat bir şekilde onurlu bir davranıştı.

"Ama neden her şey sona erecek?" Kafam karışmış bir halde fısıldadım.
"Phoebe Billingham senin için mükemmel."

Yüzünde bir şey titreşti ve sonra korkutucu bir şekilde hareketsizleşti. Birbirimizin gözlerinin içine bakarken nefesimi tuttum. Çok yaklaşıyordu.

Seksi ahmak nefis kokuyordu.

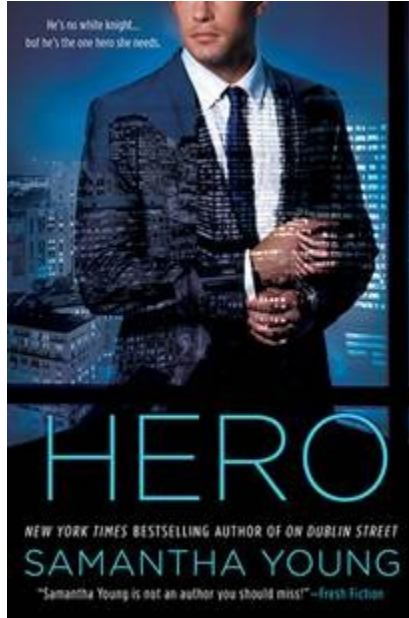
Bir an için nerede olduğumu ve kim unuttum. *Onun* için kim .

Gözlerim ağzına kayd1. Tam oradaydı. Tam *oradaydı*.

Arzumu fark etmesinden korkarak hızla başımı kaldırdım ama gözlerinin dudaklarıma dikilmiş olduğunu görünce şaşırdım.

Onun bakışları altında ayrıldılar.

Caine'in bakışları benimkilere döndü. Bacaklarımın arasındaki karıncalanma onunundaki sıcaklıkla daha da arttı. "Bir daha yapma," dedi usulca, sesi boğuklaşmıştı.

[ŞİMDİ MEVCUT.](#)

<http://bit.ly/HERO-by-Samantha-Young>

Yazar Hakkında

Samantha Young, Stirlingshire, İskoçya'dan New York Times, USA Today ve Wall Street Journal çoksatan yazarıdır. Uluslararası çok satan romanı ON DUBLIN STREET ile 2012 Goodreads Choice En İyi Yazar ve En İyi Romans Ödülü'ne ve BEFORE JAMAICA LANE ile 2014 En İyi Romans Ödülü'ne aday gösterilmiştir. DUBLIN SOKAĞINDA Samantha'nın ilk yetişkin çağdaş romantizm serisidir ve yirmi sekiz ülkede satılmıştır.

[Twitter: @SYoungSFAuthor](https://twitter.com/SYoungSFAuthor) [Facebook](https://www.facebook.com/SYoungSFAuthor)
<http://www.authorsamanthayoung.com/>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.